ബാധ്യതാ നിരാകരണപത്രം (Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം. ഇത് നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.ടി ഡയറക്ടറേറ്റിന്റെ സാങ്കേതികസഹായത്തോടെയും തർജ്ജമ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

പ്രേം കിഷോറും മറ്റുള്ളവരും

v.

ബ്രഹ്മപ്രകാശും മറ്റുള്ളവരും

(2013 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1948)

മാർച്ച് 29, 2023

[ജസ്റ്റിസ് സുധാൻഷു ദുലിയ, ജസ്റ്റിസ് ജെ.ബി. പർദിവാല]

1908 ലെ സിവിൽ നിയമ സംഹിത- വകുപ്പ് 11, ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11, ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 8, ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 - 1958 ലെ ഡൽഹി വാടക നിയന്ത്രണ നിയമം- വകുപ്പ് 14 (1) (എ) - ഭൂവുടമ (യഥാർത്ഥ വാദി) എതിർകക്ഷിക്കെതിരെ (വാടകക്കാരൻ) കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു- എതിർ കക്ഷി രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന ഫയൽ ചെയ്യുകയും ഭൂവുടമയും വാടകക്കാരനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തു- അതിനു ശേഷം, കക്ഷികൾക്കിടയിൽ ഭൂവുടമയും വാടകക്കാരനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമുണ്ടെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി വാടക കൺട്രോളർ മുമ്പാകെ ഹാജരാകുന്നതിൽ ഭൂവുടമ വീഴ്ച വരുത്തി - വാടക കൺട്രോളർ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി തള്ളിക്കളഞ്ഞു, അപ്പീൽ വഴി അത് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടില്ല - ഭൂവുടമയുടെ മരണശേഷം, അപ്പീൽവാദി (താൽപ്പര്യത്തിന്റെ പിൻഗാമികൾ) മറ്റൊരു കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു - എതിർകക്ഷി 11-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ വാദം (മുൻനിലപാടിന് വിരുദ്ധമായ നിലപാടെടുക്കുന്നതിനുള്ള തടസം) ഉന്നയിക്കുകയും ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരം ഹർജി നിരസിക്കുന്നതിനായി ഒരു അപേക്ഷ നൽകുകയും ചെയ്തു.- അഡിഷണൽ വാടക കൺട്രോളർ ഹർജി നിരസിക്കുന്നതിന് വിസമ്മതിച്ചു- ഇതിൽ ഖിന്നനായ എതിർകക്ഷി ഒരു സിവിൽ റിവിഷൻ ഹർജി ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചു. അപ്പീൽവാദി സമർപ്പിച്ച പുതിയ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റയുടെ തത്വങ്ങളാൽ ബാധിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഹൈക്കോടതി ഇത് അനുവദിച്ചു, കാരണം ഭൂവുടമയ്ക്ക് തെളിവുകൾ കൊണ്ടുവരാൻ അവസരം നൽകുകയും എന്നാൽ കോടതിയിൽ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്നതിനാൽ ആ വിധിയെ വകുപ്പ് 11 ന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി, കോഡിലെ ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 നു കീഴിൽ അർഹത അടിസ്ഥാനമാക്കി നൽകിയ വിധിയായി കണക്കാക്കണം- അപ്പീലിൽ വിധിച്ചു: അഡീഷണൽ വാടക കൺട്രോളർ പാസാക്കിയ ഉത്തരവിനെ ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് പാസാക്കിയതാണെന്ന് പറയാമെന്ന കാഴ്ചപ്പാട് സ്വീകരിച്ചതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് പിഴവ് സംഭവിച്ചു. കൂടാതെ, വാടക കൺട്രോളറുടെ ഉത്തരവ് കേസിന്റെ അന്തിമ തീർപ്പാണെന്ന് അവകാശപ്പെടാനാകില്ല, അത് നടപടികൾ നിർത്തുക മാത്രമാണ് ചെയ്തതെന്നും അതിൽ കൂടുതലൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ ഇത് സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 8, ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 എന്നിവയുടെ അർത്ഥത്തിൽ കേസിന്റെ അന്തിമ തീരുമാനമല്ലെന്നും വിധിച്ചു - സ്യൂട്ട് പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

1908 ലെ സിവിൽ നിയമ സംഹിത – തുടർന്നുള്ള ഒരു ഹർജിയിൽ എപ്പോഴാണ് റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ ഇല്ലാതാകുന്നത് – വിധി: അധികാരപരിധിയുടെ അഭാവം, ഹാജരാകുന്നതിൽ വാദി വീഴ്ച വരുത്തിയത്, വേണ്ട ഒരാളെ കക്ഷി ചേർക്കാതിരിക്കുകയോ ഒരാളെ തെറ്റായി കക്ഷിചേർക്കുകയോ സ്വതന്ത്രവും വേറിട്ടതുമായ വിഷയങ്ങളെയും കക്ഷികളെയും കാരണങ്ങളെയും അനുചിതമായി കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത്, കേസ് മോശമായി ഫ്രെയിം ചെയ്യുന്നത്, സാങ്കേതിക പിഴവ്, ഹർജിക്കാരന് അനുകൂലമായ ഉത്തരവ് നൽകുന്നതിന് നിയമപ്രകാരം ആവശ്യമായ പ്രോബേറ്റ് അല്ലെങ്കിൽ ലെറ്റർ ഓഫ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ അല്ലെങ്കിൽ പിന്തുടർച്ചാ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഹാജരാക്കുന്നതിൽ വാദിയുടെ ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന വീഴ്ച, ചെലവുകൾക്ക് സെക്യൂരിറ്റി നൽകുന്നതിലെ വീഴ്ച, അനുചിതമായ മൂല്യനിർണ്ണയം, തെറ്റായി കുറഞ്ഞ മൂല്യം കണക്കാക്കിയ ഒരു പരാതിക്ക് അധിക കോടതി ഫീസ് അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുന്നത്, വ്യവഹാര കാരണത്തിന്റെ അഭാവം, ഹർജി അകാലത്തിൽ ഉള്ളതാണ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാരണങ്ങളാൽ വിചാരണക്കോടതി ആദ്യത്തെ ഹർജി തള്ളിക്കളയുകയും ആ തള്ളിക്കളയൽ അപ്പീലിൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുകയും (എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ) ചെയ്യുമ്പോൾ ആ തീരുമാനം അർഹതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതല്ല, തുടർന്നുള്ള ഒരു ഹർജിയിൽ റെഡ് ജൂഡിക്കേറ്റ ബാധകമാകില്ല.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി

1. സിപിസി ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 (ഡി) പ്രകാരം ഒരു അപേക്ഷയിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശ തത്വങ്ങൾ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ സംഗ്രഹിക്കാം:– (1) ഏതെങ്കിലും നിയമത്താൽ കേസ് വിലക്കപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്ന കാരണത്താൽ ഒരു ഹർജി നിരസിക്കുന്നതിന്, ഹർജിയിലെ പരാമർശങ്ങൾ മാത്രമേ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുള്ളൂ; (2) അപേക്ഷയുടെ അർഹത തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ ഹർജിയിലെ എതിർകക്ഷി ഉന്നയിച്ച പ്രതിരോധം പരിഗണിക്കരുത്; (3) ഒരു കേസ് റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ പ്രകാരം തടയപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന്, (i) 'മുൻ കേസ്' തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കണം (ii) തുടർന്നുള്ള ഹർജിയിൽ ഉന്നയിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ മുൻ ഹർജിയിലും നേരിട്ടുള്ളതോ ഗണ്യമായതോ ആയ പ്രശ്നങ്ങളാകണം; (iii) മുൻ കേസ് ഇതേ കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ളതും അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് അവകാശവാദമുള്ള കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ളതും കടാതെ ഇതേ പട്ടയത്തിനു കീഴിലുള്ള വ്യവഹാരവും ആകണം; (iv) ഈ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ന്യായവിചാരം നടക്കുകയും തുടർന്നുള്ള ഹർജികൾ പരിഗണിക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള ഒരു കോടതി അന്തിമമായി തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കണം; (4) റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റയുടെ അപേക്ഷയിൽ തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കുന്നതിന് 'മുൻ ഹർജി'യിലെ അപേക്ഷകൾ, പ്രശ്നങ്ങൾ, തീരുമാനം എന്നിവ പരിഗണിക്കേണ്ടതിനാൽ, അത്തരമൊരു അപേക്ഷ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 (ഡി) യുടെ പരിധിക്കപ്പുറമായിരിക്കും, അവിടെ ഹർജിയിലെ പ്രസ്താവനകൾ മാത്രമേ പരിശോധിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. (ഖണ്ഡിക 33)[653F–H; 654–A–B]

2. സിപിസിയുടെ വകുപ്പ് 11 പ്രകാരമുള്ള, റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റയുടെ പൊതു തത്വത്തിൽ വിധിന്യായത്തിന്റെ തീർച്ചയെ സംബന്ധിച്ച ചട്ടങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ റെസ്

ജൂഡിക്കേറ്റ ബാധകമാകണമെങ്കിൽ, തുടർന്നുള്ള ഹർജിയിൽ നേരിട്ടും ഗണ്യമായും ഉന്നയിക്കുന്ന വിഷയം മുൻഹർജിയിൽ നേരിട്ടും ഗണ്യമായും ഉന്നയിച്ച അതേ വിഷയമായിരിക്കണം. കൂടാതെ, മുൻഹർജി മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിധി പറയുകയും ആ വിധി അന്തിമത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകണം. അധികാരപരിധിയുടെ അഭാവം, വാദി ഹാജരാകുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയത്, വേണ്ടതായ ഒരാളെ കക്ഷി ചേർക്കാതിരിക്കുകയോ ഒരാളെ തെറ്റായി കക്ഷിചേർക്കുകയോ സ്വതന്ത്രവും വേറിട്ടതുമായ വിഷയങ്ങളെയും കക്ഷികളെയും കാരണങ്ങളെയും അനുചിതമായി കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത്, കേസ് മോശമായി ഫ്രെയിം ചെയ്യുന്നത്, സാങ്കേതിക പിഴവ്, ഹർജിക്കാരന് അനുകൂലമായ ഉത്തരവ് നൽകുന്നതിന് നിയമപ്രകാരം ആവശ്യമായ പ്രോബേറ്റ് അല്ലെങ്കിൽ ലെറ്റർ ഓഫ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ അല്ലെങ്കിൽ പിന്തുടർച്ചാ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഹാജരാക്കുന്നതിൽ വാദിയുടെ ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന വീഴ്ച, ചെലവുകൾക്ക് സെക്യൂരിറ്റി നൽകുന്നതിലെ വീഴ്ച, അനുചിതമായ മൂല്യനിർണ്ണയം, തെറ്റായി കുറഞ്ഞ മൂല്യം കണക്കാക്കിയ ഒരു പരാതിക്ക് അധിക കോടതി ഫീസ് അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുന്നത്, വ്യവഹാര കാരണത്തിന്റെ അഭാവം, ഹർജി അകാലത്തിൽ ഉള്ളതാണ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാരണങ്ങളാൽ വിചാരണക്കോടതി ആദ്യത്തെ ഹർജി തള്ളിക്കളയുകയും ആ തള്ളിക്കളയൽ അപ്പീലിൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുകയും (എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ) ചെയ്യുമ്പോൾ ആ തീരുമാനം മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല, തുടർന്നുള്ള ഒരു ഹർജിയിൽ റെഡ് ജൂഡിക്കേറ്റ ബാധകമാകില്ല. [ഖണ്ഡിക 34][654-C-E]

3. നിലവിലെ കേസിൽ, ഭ്രൂവുടമ ആദ്യത്തെ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി സമർപ്പിച്ച ശേഷം, എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ കക്ഷികൾക്കിടയിലെ ഭ്രൂവുടമയും വാടകക്കാരനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നിഷേധിച്ചു. രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന റെക്കോഡിൽ വന്നതിനു ശേഷം വാദിയുടെ ഭാഗത്തു നിന്ന് കൂടുതൽ തെളിവുകളൊന്നും ഹാജരാക്കപ്പെട്ടില്ല. ഹർജിയിലെ വാദങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു വാദിയുടേതായി രേഖയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന രേഖപ്പെടുത്തിയ ശേഷം, ഭ്രൂവുടമ-വാടകക്കാരൻ എന്ന ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നതായി സ്ഥാപിക്കുകയോ തെളിയിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടത് വാദിയുടെ കടമയാണെന്നും എന്നാൽ എന്തെങ്കിലും തെളിവ് ഹാജരാക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ ഹർജി തള്ളിക്കളയാൻ താൻ ബാധ്യസ്ഥനാണെന്നും അഡീഷണൽ വാടക കൺട്രോളർ നിലപാടെടുത്തു. അഡീഷണൽ റെന്റ് കൺട്രോളറുടെ ഈ ഉത്തരവിനെ സിപിസി ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 പ്രകാരമുള്ള ഒന്നായി ഹൈക്കോടതി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയോ കണക്കിലെടുക്കുകയോ ചെയ്തു, അതിനാൽ ഭ്രൂവുടമ-വാടകക്കാരൻ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കണ്ടെത്തലുകൾ വസ്തുതാപരമായി നൽകിയതാണെന്ന് പറയാമെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിലയിരുത്തി. ഒരു കക്ഷിയുടെ വീഴ്ചയുടെ പേരിൽ, ഒരു കേസ് മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തീരുമാനിക്കുന്നതിന് സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 പ്രകാരം കോടതികൾക്ക് നൽകുന്ന അധികാരം കടുത്ത അധികാരമാണ്, ഇത് പരാജയപ്പെട്ട കക്ഷിക്ക് ലഭിക്കേണ്ട നിവൃത്തിയുടെ സാധ്യതയെ ഗുരുതരമായി പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു. അസാധാരണമായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ വളരെ പരിമിതമായി മാത്രമേ ഇത് ഉപയോഗിക്കാവൂ. കേസിന്റെ പുരോഗതിക്ക് ആവശ്യമായ ഒന്നിനോടും സഹകരിക്കാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പില്ലാതെ, ഒരു കക്ഷി വെറുതേ

സാന്നിധ്യം അറിയിക്കുന്നത്, വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേസ് തീരുമാനിക്കുന്നതിന് യാതൊരു സഹായവും നൽകുന്നില്ല, ഇത് അസാന്നിധ്യത്തേക്കാൾ മോശമാണ്. ഏതൊരു അടിയന്തര സാഹചര്യത്തിലും, യഥാക്രമം ചട്ടം 2 അല്ലെങ്കിൽ 3 അവലംബിക്കാനോ, വീഴ്ച വരുത്തിയെങ്കിലും പതിവ് രീതിയിൽ കേസ് തീരുമാനിക്കുന്നത് മാറ്റിവയ്ക്കാനോ കോടതിക്ക് വിവേചനാധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കും. യഥാക്രമം 2 ഉം 3 ഉം ചട്ടങ്ങൾ കോടതിയെ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ മാത്രമാണ്. മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേസ് തീർപ്പാക്കുന്നതിന്, ചട്ടം 3 ൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ മാത്രമായി പര്യാപ്തമല്ല. റെക്കോഡിലെ മെറ്റീരിയലുകളെ സാങ്കേതികമായി തെളിവായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, അർഹതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു തീരുമാനം കൈക്കൊള്ളുന്നതിന് ചില മെറ്റീരിയലുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ചിലപ്പോൾ അത്തരം കേസുകളിൽ വാദമുഖങ്ങൾ, രേഖകൾ, തെളിവുകളുടെ ഭാരം എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കാം തീരുമാനം. എന്തായാലും, തീരുമാനം വീഴ്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉള്ളതാണോ അതോ മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉള്ളതാണോ എന്ന് വിധിയിൽ കോടതി സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും. ചട്ടം 3 അല്ലെങ്കിൽ ചട്ടം 2 ന്റെ വിശദീകരണത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന കേസുകളിൽ കേസിന്റെ യോഗ്യതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം തീരുമാനത്തിൽ എത്തുക എന്നത് കോടതിക്ക് മുന്നിലുള്ള ഒരേയൊരു സാധ്യതയല്ല. അത്തരമൊരു വ്യാഖ്യാനം നൽകുകയാണെങ്കിൽ അത്, സന്നിദ്ധനാകുകയും എന്നാൽ കേസുമായി മുന്നോട്ട് പോകാൻ കഴിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാളിനെ അപേക്ഷിച്ച് മനഃപൂർവ്വം സന്നദ്ധനാകാത്ത ഒരാൾക്ക് അന്യായമായ മുൻഗണന നൽകുന്നതിന് തുല്യമാകും. 'ഹാജരാകൽ', 'സാന്നിദ്ധ്യം' എന്നിവയ്ക്ക് നന്നായി തിരിച്ചറിയപ്പെട്ട അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. കേസ് നടത്തിപ്പിനായി ശരിയായി അധികാരപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പ്ലീഡർ മുഖേനയോ നേരിട്ടോ ഉള്ള സാന്നിധ്യമാണ് അവ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. കേസ് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് വേണ്ടി ഹാജരാകുകയും എന്നാൽ ചട്ടം 2 ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന മൂന്ന് രീതികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ വീഴ്ച വരുത്തുകയും അല്ലെങ്കിൽ ചട്ടം 2 ന്റെ വിശദീകരണ പ്രകാരമുള്ള സാഹചര്യം നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ചട്ടം 3 പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നത്. മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കോടതിക്ക് കേസ് തീരുമാനിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ചില മെറ്റീരിയിലുകൾ ഉള്ള കേസുകളാണ് അവ, അല്ലാതെ വീഴ്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം തീരുമാനം എടുക്കേണ്ട കേസുകളല്ല. യഥാക്രമം 2, 3 ചട്ടങ്ങളുടെ സംയോജിത വായനയിൽ നിന്നും വിശദീകരണത്തിൽ നിന്നും ഇത് വ്യക്തമാണ്. ഈ കേസിൽ, ഈ വ്യവസ്ഥകളൊന്നും ബാധകമായിട്ടില്ല, മുൻഹർജിയിലെ തീരുമാനം വീഴ്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമുള്ളതാണെന്ന്. അതിനാൽ ചട്ടം 2 മാത്രം ബാധകമാണ്. വീഴ്ച വരുത്തിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതോ മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉള്ളതോ ആയ തള്ളിക്കളയൽ ആണെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഉത്തരവല്ലാ അത്, മാത്രമല്ല അതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ മറ്റൊന്നായി വ്യാഖ്യാമിക്കാനും കഴിയില്ല. നിയമപരമായ പദപ്രയോഗങ്ങളല്ല, സാധാരണ പദപ്രയോഗങ്ങളാണ് അതിലുള്ളത്; അതിന്റെ സാധാരണ അർത്ഥത്തിൽ നിന്ന് അതിനെ മാറ്റിനിർത്താനാകില്ല. വിചാരണ അവസാനിപ്പിച്ചുവെന്നും കേസ് തീർപ്പുകൽപ്പിക്കപ്പെടാത്ത ഒന്നായി കണക്കാക്കില്ലാ എന്നതുമാണ് അതിന്റെ സാധാരണ അർത്ഥം.

കേസിന്റെ അന്തിമ തീർപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഉത്തരവായിരുന്നു എങ്കിൽ പിന്നീടുള്ള വിവരണം അനാവശ്യമായിരിക്കും. ഹർജിയുടെ അന്തിമ തീർപ്പായിട്ടല്ല ആ ഉത്തരവ് നൽകിയിട്ടുള്ളത്. അത് നടപടികൾ നിർത്തിവെക്കുക എന്നതല്ലാതെ കൂടുതലൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 8, ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 എന്നിവയുടെ അർത്ഥത്തിൽ ഇത് കേസിന്റെ അന്തിമ തീരുമാനമല്ല. [50, 52, 55 ഖണ്ഡികകൾ][665-E-G; 666-B-G; 667-F-H; 668-A]

വി.രാജേശ്വരി v. ടി.സി.ശരവണബാവ (2004) 1 എസ്സിസി 551 : [2003] 6 സപ്ലിമെന്ററി എസ്സിആർ 927; *കമല & അദേർസ് v. കെ.ടി. ഈശ്വര സാ* (2008) 12 എസ്സിസി 661 : [2008] 7 എസ്സിആർ 39; *ചർച്ച് ഓഫ് ക്രൈസ്റ്റ് ചാരിറ്റബിൾ ട്രസ്റ്റ് & എഡ്യൂക്കേഷണൽ ചാരിറ്റബിൾ സൊസൈറ്റി v. പൊന്നിയമ്മൻ എഡ്യൂക്കേഷണൽ ട്രസ്റ്റ്* (2012) 8 എസ്സിസി 706 : [2012] 6 എസ് സിആർ 404; *സൗമിത്ര കുമാർ സെൻ v. ശ്യാമൽ കുമാർ സെൻ* (2018) 5 എസ്സിസി 644; *ശ്രീഹരി ഹനുമന്തദാസ് ടോട്ട v. ഹേമന്ത് വിത്തൽ കാമത്ത്* (2021) 9 എസ്സിസി 99; *ബി. ജാനകിരാമയ്യ ചെട്ടി v. എ.കെ.പാർത്ഥസാരഥി & അദേർസ്.* (2003) 5 എസ്സിസി 641: [2003] 3 എസ്സിആർ 369; *പ്രകാശ് ചന്ദർ മൻചന്ദ v. ജാനകി മൻചന്ദ* (1986) 4 എസ്സിസി 699 : [1987] 1 എസ്സിആർ 288 – ആശ്രയിച്ചു.

യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. നാനാക് സിംഗ് എഐആർ 1968 എസ്സി 1370 : [1968] 2 എസ് സിആർ 887; *സത്യദ്യൻ ഘോഷാൽ & അദേർസ്. v. ശ്രീമതി ദേവരാജിൻ ദേവി & അനദർ* എഐആർ 1960 എസ്സി 941 : [1960] 3 എസ്സിആർ 590; *ഓം പ്രകാശ് ഗുപ്ത v. രത്തൻ സിംഗ്* (1964) 1 എസ്സിആർ 259; *ഗുലാബ്ചന്ദ് ഛോട്ടാലാൽ പരീഖ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഗുജറാത്ത്* എഐആർ 1965 എസ്സി 1153 : [1965] എസ്സിആർ 547 – പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു.

ഹർ ദയാൽ v. റാം ഗുലാം എയർ (31) 1944 ഔധ് 39; *നീല v. പുന്നൻ എഐആർ* 1936 ലാഹോർ 385; *ഗോവിന്ദോസ് കൃഷ്ണദാസ് v. രാജ ഓഫ് കർവെറ്റ്നഗർ & അനദർ* എഐആർ 1929 മദ്രാസ് 404; *ശ്രീരാമുലു എയർ 1918 മദ് 143 (എഫ്ബി); മരിയാനിസ്സ v. രാംകൽപ ഗോർസിൻ* ഐഎൽആർ 34 പീരിയഡ് 235; ഗോപി കിഷൻ v. രാമു, എഐർ 1964 രാജ് 147; *ശിദ്രമപ്പ ഇരപ്പ ശിവാംഗി v. ബസലിംഗപ്പ കൃഷ്നപ കുംഭർ* എഐആർ 1943 ബോം 321 : 1943 എസ്സിസി ഓൺലൈൻ ബോം 16: ഐഎൽആർ 1944 ബോം 1 (എഫ്ബി); *ആർ. രവീന്ദ്രൻ v. എം. രാജമാണിക്യം* 2006 എസ്.സി.സി ഓൺലൈൻ മാഡ് 169 – പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

കേസ് ലോ പരാമർശം

[1968] 2 എസ്സിആർ 887- ഖണ്ഡിക 22- പരാമർശിച്ചു

[1960] 3 എസ്സിആർ 590- ഖണ്ഡിക 22- പരാമർശിച്ചു

(1964) 1 എസ്സിആർ 259- ഖണ്ഡിക 22- പരാമർശിച്ചു

[1965] എസ്സിആർ 547- ഖണ്ഡിക 22- പരാമർശിച്ചു

[2003] 6 സപ്ലിമെന്ററി എസ്സിആർ 927- ഖണ്ഡിക 26- ആശ്രയിച്ചു

[2008] 7 എസ്സിആർ 39- ഖണ്ഡിക 28- ആശ്രയിച്ചു

[2012] 6 എസ്സിആർ 404- ഖണ്ഡിക 33- ആശ്രയിച്ചു

[2003] 3 എസ്സിആർ 369- ഖണ്ഡിക 42- ആശ്രയിച്ചു

[1987] 1 എസ്സിആർ 288-ഖണ്ഡിക 47- ആശ്രയിച്ചു

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2013 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1948.

2002 ലെ സിആർപി നമ്പർ 1332 ൽ ന്യൂഡൽഹിയിലെ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി 04.05.2010 ന് നൽകിയ വിധിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

മോഹൻ പാണ്ഡെ, എം/എസ് മുകേഷ് കുമാർ സിംഗ് ആൻഡ് കമ്പനി, എന്നിവർ അപ്പീൽ വാദിക്കായി ഹാജരായി.

അജയ് കുമാർ തലേസര, ജംഷദ് ബേ, മുദിത് തലേസര, പർവീന്ദർ ചൗഹാൻ എന്നിവർ എതിർകക്ഷികൾക്കായി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധി പ്രസ്താവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് ജെ.ബി. പർദിവാല,**

1958-ലെ ഡൽഹി വാടക നിയന്ത്രണ നിയമത്തിലെ (ചുരുക്കത്തിൽ, '1958-ലെ നിയമം') വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ഫയൽ ചെയ്ത ഒരു കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജിയിലെ യഥാർത്ഥ വാദിയാണ് (ഭൂവുടമ) ഈ അപ്പീൽ നൽകിയിട്ടുള്ളത്. 2002 ലെ സിവിൽ റിവിഷൻ പെറ്റീഷൻ നമ്പർ 1332 ൽ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി 04.05.2010 ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിക്കും ഉത്തരവിനും എതിരെയാണ് ഈ അപ്പീൽ. കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ തത്വങ്ങളാൽ തടയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ, സിവിൽ പ്രൊസീജിയർ കോഡിലെ (സിപിസി) ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി തള്ളിക്കൊണ്ടും പ്രതി (വാടകക്കാരൻ) നൽകിയ റിവിഷൻ ഹർജി അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് ഹൈക്കോടതി ആക്ഷേപിത വിധി നൽകിയത്.

പ്രധാന വസ്തുതകൾ

2. ഈ അപ്പീലിന് കാരണമായ വസ്തുതകളെ ഇവിടെ ചുരുക്കി വിവരിക്കുകയാണ്.

3. അപ്പീൽവാദികളുടെ കേസ് ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരമാണ്: ഡൽഹിയിലെ കിംഗ്സ്വേ ക്യാമ്പിലെ ധാക്ക ഗ്രാമത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഹൗസ് നമ്പർ 163 (പഴയ നമ്പർ 143) ആയ വസ്തു 27.12.1987 ന് അപ്പീൽവാദികളുടെ പിതാവ് ഇവിടത്തെ എതിർകക്ഷികൾക്ക് വാടകയ്ക്ക് നൽകി. വൈദ്യുതി, വെള്ളം, വീട്ടുനികുതി എന്നിവയുടെ തുക ഉൾപ്പെടുത്താതെ, 1050 രൂപ പ്രതിമാസ വാടകയ്ക്ക് പാർപ്പിട ആവശ്യത്തിനാണ് വാടകയെന്ന് അപ്പീൽവാദികൾ പറയുന്നു. 1993 ഫെബ്രുവരി വരെ വാടക കൃത്യമായി അടച്ചിരുന്നുവെന്നും ഇവർ അറിയിക്കുന്നു.

4. വാടക കുടിശ്ശികയായ 27,800 രൂപ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അപ്പീൽവാദികളുടെ പിതാവ് 04.03.1996 ന് എതിർകക്ഷികൾക്ക് ഒരു ഡിമാൻഡ് നോട്ടീസ് നൽകിയെന്ന് അപ്പീൽവാദികൾ പറയുന്നു. എതിർകക്ഷികൾക്ക് ഉചിതമായ രീതിയിൽ നോട്ടീസ് നൽകപ്പെട്ടുവെന്ന് അപ്പീൽ വാദികൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്നാൽ വാടക കുടിശ്ശിക തീർത്തിട്ടില്ല.

5. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച സാഹചര്യങ്ങളെ തുടർന്ന്, അപ്പീൽവാദികളുടെ പിതാവ് 21.05.1996 ന് 1958 ലെ നിയമത്തിലെ വകപ്പ് 14 (1) (എ) പ്രകാരം, 1996 ലെ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി നമ്പർ 149 ഫയൽ ചെയ്തു.

6. പ്രസ്തുത കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജിയിൽ, എതിർകക്ഷികൾ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന ഫയൽ ചെയ്യുകയും കക്ഷികൾക്കിടയിലെ ഭൂവുടമയും വാടകക്കാരനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തു.

7. ഭൂവുടമ-വാടകക്കാരൻ ബന്ധം നിഷേധിച്ച് എതിർകക്ഷി രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന ഫയൽ ചെയ്ത ശേഷം, കക്ഷികൾക്കിടയിൽ ഭൂവുടമയും വാടകക്കാരനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഉണ്ടയിരുന്നതായി സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് വാടക കൺട്രോളർക്ക് മുന്നിൽ ഹാജരാകുന്നതിൽ വാദി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് രേഖകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഭൂവുടമയും വാടകക്കാരനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് തെളിവുകൾ നൽകാൻ വാദിക്ക് നിരവധി അവസരങ്ങൾ നൽകി. അവസാനമായി 09.09.1997 നും വീണ്ടും 01.11.1997 നും തെളിവുകൾ ചേർക്കാൻ വാദികൾക്ക് അവസരം നൽകിയതായി രേഖകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

8. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, വാടക കൺട്രോളർ 27.01.1998 തീയതിയിൽ ഇനിപ്പറയുന്ന ഉത്തരവ് പാസാക്കി:-

"27.1.1998

ഹാജരാകുന്നത്: ഹർജിക്കാരന്റെ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ ചന്ദർ ശേഖർ.

ഒരു സാക്ഷിയും ഇന്ന് ഹാജരാകുകയോ ഒരു സാക്ഷിയെയും വിളിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് ഹർജിക്കാരന്റെ അഭിഭാഷകൻ അറിയിക്കുന്നു. ഇനിയും മാറ്റിവയ്ക്കാൻ ഒരു കാരണവുമില്ല. 9.9.97 നും പിന്നീട് 1.11.97 നും ഹർജിക്കാരന് അവസാന അവസരം അനുവദിച്ചു. എന്നിട്ടും സാക്ഷിയെ വിളിക്കാൻ ഹർജിക്കാരൻ മെനക്കെട്ടില്ല.

പിഇ അതിനാൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ഭൂവുടമ- വാടകക്കാരൻ ബന്ധം തന്നെ തർക്കത്തിലായതിനാലും ഈ വസ്തുത സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള തെളിവുകളെന്തെങ്കിലും നൽകുന്നതിൽ ഹർജിക്കാരൻ പരാജയപ്പെട്ടതിനാലും, ആർഇ-ക്കായി കേസ് നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ലെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. ഹർജിക്കാരൻ തന്റെ കേസ് തെളിയിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിനാലാണ് ഹർജി തള്ളുന്നത്. ഫയൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ഒപ്പ്/-

27.1.1998

ആർ കിരൺ നാഥ്

വാടക കൺട്രോളർ: ഡൽഹി"

9. കൂടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി തള്ളിയ ഉത്തരവിനെതിരെ അപ്പീൽ നൽകിയിട്ടില്ലായെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. യഥാർത്ഥ പരാതിക്കാരനായ സമേ സിംഗിന്റെ ജീവിതകാലത്ത്, 1958 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14 (1) (എ) പ്രകാരം പുതിയ കൂടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജികളൊന്നും ഫയൽ ചെയ്തിട്ടില്ല.

10. സമേ സിംഗിന്റെ (യഥാർത്ഥ വാദി) മരണശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഹിതത്തിന്റെ പിന്തുടർച്ചക്കാരെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന നിലവിലെ അപ്പീൽവാദികൾ 1958 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14 (1) (എ) പ്രകാരം എതിർകക്ഷികൾക്കെതിരെ 2001 ലെ കൂടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി നമ്പർ 136 എന്ന് രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത മറ്റൊരു കൂടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു. കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഭ്രൂവുടമയും വാടകക്കാരനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം തെളിയിക്കുന്നതിൽ സമേ സിംഗ് (ആദ്യത്തെ കൂടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജിയിലെ യഥാർത്ഥ വാദി), അതായത് ഇവിടത്തെ അപ്പീൽ വാദികളുടെ താൽപ്പര്യത്തിന്റെ മുൻഗാമി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നും അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, രണ്ടാമത്തെ കൂടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജിയിൽ ഇത് വീണ്ടും ഉന്നയിക്കാൻ അനുവദിക്കാനാവില്ലെന്നും നിലപാട് സ്വീകരിച്ച് എതിർകക്ഷികൾ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന സമർപ്പിച്ചു.

11. 2001 ലെ കൂടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി നമ്പർ 136 റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ തത്വങ്ങളാൽ തടയപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും അതനുസരിച്ച് ഹർജി നിരസിക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരമുള്ള ഒരു അപേക്ഷ ഇവിടത്തെ എതിർ കക്ഷികൾ സമർപ്പിച്ചതായി കാണാം.

12. അഡീഷണൽ വാടക കൺട്രോളർ 23.07.2002 ലെ ഉത്തരവിലൂടെ ഹർജി നിരസിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു. 1958 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14 (1) (എ) പ്രകാരം സമർപ്പിച്ച രണ്ടാമത്തെ കൂടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി, വ്യത്യസ്തമായ വ്യവഹാര കാരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 18.05.2001 ന് നൽകിയ പുതിയ നോട്ടീസിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെന്നും, മേൽപ്പറഞ്ഞ 27.01.1998 ലെ ഉത്തരവിൽ കക്ഷികൾക്കിടയിലെ ഭ്രൂവുടമ-വാടകക്കാരൻ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് വസ്തുതാപരമായി ഒരു കണ്ടെത്തലും നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നും ഹർജി നിരസിക്കാനുള്ള എതിർകക്ഷിയുടെ അപേക്ഷ നിരസിച്ചുകൊണ്ട് അഡീഷണൽ റെന്റ് കൺട്രോളർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റയുടെ വാദം നിയമപരമായി അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന നിലപാടാണ് അഡീഷണൽ റെന്റ് കൺട്രോളർ സ്വീകരിച്ചത്. സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 (ഡി) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ അങ്ങനെ തള്ളപ്പെട്ടു.

13. അഡീഷണൽ റെന്റ് കൺട്രോളർ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിൽ അസംതൃപ്തരായ പ്രതികൾ 2002 ലെ സിവിൽ റിവിഷൻ പെറ്റീഷൻ നമ്പർ 1332 ഡൽഹി ഹൈക്കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്തു.

14. സിവിൽ റിവിഷൻ ഹർജി അനുവദിച്ച ഹൈക്കോടതി, റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ തത്വങ്ങൾ ബാധകമാകും എന്ന കാരണത്താൽ 2001 ലെ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി നമ്പർ 136 നിരസിച്ചു. എതിർകക്ഷികൾ നൽകിയ സിവിൽ റിവിഷൻ പെറ്റീഷൻ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:-

> "17. എതിർകക്ഷികളുടെ / ഭൂവുടമകളുടെ മുൻഗാമിയായ ശ്രീ സമേയ് സിംഗ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14 (1) (എ) പ്രകാരം സമർപ്പിച്ച ആദ്യ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജിയിൽ, കക്ഷികൾക്കിടയിലെ ഭൂവുടമയും വാടകക്കാരനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് എന്തെങ്കിലും തെളിവും ഹാജരാക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പരാജയപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത തീരുമാനത്തിനെതിരേ ഒരു കക്ഷിയും അപ്പീൽ നൽകിയിട്ടില്ലാ എന്നതിനാൽ അത് അന്തിമമാക്കപ്പെട്ടു. തെളിവുകൾ കൊണ്ടുവരാൻ കോടതി അവസരം നൽകുകയും എന്തെങ്കിലും തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിൽ വാദി പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തതിനാൽ, സിവിൽ പ്രൊസീജർ കോഡിലെ ഉത്തരവ് XVII ചട്ടം 3 പ്രകാരം മെറിറ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൈക്കൊണ്ട തീരുമാനമായി കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 11 ന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി പ്രസ്തുത തീരുമാനത്തെ കണക്കാക്കേണ്ടതുണ്ട്.
>
> 18. പിന്നീടൊരു കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, എതിർ കക്ഷികൾക്ക് പരോക്ഷമായി ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തതിനെ നേരിട്ട് ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കാനാകില്ല. തെളിവുകൾ നൽകുന്നതിൽ എതിർകക്ഷി പരാജയപ്പെടുകയും അതിന്റെ ഫലമായി തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിൽ എതിർകക്ഷികകളുടെ അവകാശവാദം തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തത് വാസ്തവത്തിൽ ഹർജിയുടെ മെറിറ്റിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള തീരുമാനമാണ്, വാദി തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുകയും അത് അപര്യാപ്തമായ തെളിവായി കോടതി കണക്കാക്കുകയും പ്രസ്തുത കാരണത്താൽ ഹർജി തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഉള്ളതു പോലെ തന്നെയാണിത്. 'പ്രത്യക്ഷമല്ലാത്തത് നിലവിലില്ലാത്തതാണെന്ന അനുപാതം' എന്നതാണ് അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിന് ബാധകമായ നിയമപരമായ സിദ്ധാന്തം. പ്രത്യക്ഷപ്പെടാത്ത വസ്തുക്കൾക്കും നിലവിലില്ലാത്ത വസ്തുക്കൾക്കും ബാധകമായ ഒരു നിയമമാണിത്. അതിനാൽ, വാടക കുടിശ്ശിക ക്ലെയിം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവകാശം നിലനിർത്തുന്നതിന്, താൻ ഹർജിക്കാരന്റെ ഭൂവുടമയാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ശ്രീ സമേ സിംഗിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം അത് ചെയ്യുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ, തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായ വിധി നൽകുക എന്നതല്ലാതെ റെന്റ് കൺട്രോളർക്ക് മുന്നിൽ മറ്റ് മാർഗമില്ലായിരുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, പ്രത്യക്ഷപ്പെടാത്തത് നിലവിലില്ലെന്ന് കണക്കാക്കണം.

19. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ 27.01.1998 ലെ റെന്റ് കൺട്രോളറുടെ തീരുമാനം വിഷയത്തിന്റെ മെറിറ്റ് അനുസരിച്ചുള്ള തീരുമാനമായി കാണേണ്ടതുണ്ട്. ആദ്യത്തെ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജിയിൽ സൂചിപ്പിച്ച കാലയളവിൽ മാത്രമല്ല, തുടർന്ന് 18.05.2001 വരെയുള്ള കാലയളവിലും വാടക കുടിശ്ശിക നൽകിയിട്ടില്ലെന്ന തരത്തിൽ, തുടർന്നുള്ള വ്യവഹാര കാരണം രണ്ടാമത്തെ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജിയിൽ എതിർകക്ഷികൾ ഉന്നയിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം, രണ്ടാമത്തെ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ല. കക്ഷികൾക്കിടയിലെ ഭൂവുടമ-വാടകക്കാരൻ ബന്ധം മുൻ നടപടികളിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല, രണ്ടാമത്തെ ഹർജിയിലെ പ്രശ്നത്തിലും ഇതേ കാര്യം നേരിട്ടും ഗണ്യമായും ഉൾപ്പെടുന്നു, അതിൽ എതിർകക്ഷികൾ (അവിടത്തെ ഹർജിക്കാർ) വാടക കുടിശ്ശിക അവകാശപ്പെടുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഇവിടത്തെ ഹർജിക്കാരുടെ ഭൂവുടമകളാണ് അവർ എന്നതാണ്. റെന്റ് കൺട്രോളർ 27.01.1998 ലെ ആദ്യ ഹർജിയിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിൽ നൽകിയ കണ്ടെത്തലുകൾ മെറിറ്റുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കണ്ടെത്തലുകളാണെന്നും പൂർണമായ ന്യായവിചാരം നടന്ന് അന്തിമമായി തീർപ്പുകൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കണക്കാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആ സാഹചര്യത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി സമർപ്പിച്ച എതിർകക്ഷികളുടെ നടപടി റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ തത്വപ്രകാരം തടയേണ്ടതാണ്.

20. മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, 23.07.2002 ലെ ആക്ഷേപിത ഉത്തരവ് നിയമത്തിന് അനുസൃതമല്ലെന്നും നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ലെന്നും ഈ കോടതി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ പ്രസ്തുത ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു. സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 11 ചട്ടം 7 പ്രകാരം ഹർജിക്കാരൻ സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷ അനുവദനീയമാണ്. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14 (1) (എ) പ്രകാരം എതിർകക്ഷികൾ സമർപ്പിച്ച രണ്ടാമത്തെ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി നിരസിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥമാണ്. അതനുസരിച്ച് ഉത്തരവിടുന്നു."

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു).

15. ഹൈക്കോടതി പാസാക്കിയ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉത്തരവിൽ അസംതൃപ്തരായ അപ്പീൽ വാദികൾ, വസ്തുവിന്റെ നിയമാനുസൃത ഉടമകളും ഭൂവുടമകളും ആണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് നിലവിലെ അപ്പീലിലൂടെ ഈ കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ വന്നിരിക്കുന്നു

<u>അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട വാദങ്ങൾ</u>

16. 2001 ലെ രണ്ടാമത്തെ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി നമ്പർ 136 നിയമപരമായി നിലനിൽക്കില്ലെന്നും റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റയാൽ ബാധിക്കപ്പെടുമെന്നുമുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് സ്വീകരിച്ചതിൽ ഹൈക്കോടതി ഗുരുതരമായ പിഴവ് വരുത്തിയതായി അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ

വിദഗ്ധ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റയുടെ പ്രശ്നം നിയമത്തിന്റെയും വസ്തുതയുടെയും സമ്മിശ്ര ചോദ്യമാണ് എന്നതിനാൽ സിപിസി-യുടെ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 (ഡി) ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ഹർജി നിരസിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും നിയമ വ്യവസ്ഥകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി തടയപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന് പറയാനാകുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയും 2001-ലെ 136-ാം നമ്പർ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജിയിൽ ഇല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു

17. ആദ്യ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജിയിൽ 27.01.1998 ന് റെന്റ് കൺട്രോളർ പാസാക്കിയ ആദ്യ ഉത്തരവ് മെറിറ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉള്ളതല്ലെന്നും രണ്ടാം കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജിയിലെ കക്ഷികൾക്ക് ബാധകമാകുന്ന തരത്തിൽ ഭൂവുടമ-വാടകക്കാരൻ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു കണ്ടെത്തലും പ്രസ്തുത വിധിയിൽ നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 ലെ തത്വങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് പിഴവ് സംഭവിച്ചുവെന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു.

18. മുകളിൽ പരാമർശിച്ച അത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, തന്റെ അപ്പീലിൽ കഴമ്പുണ്ടെന്നും അത് അനുവദിക്കണമെന്നും ആക്ഷേപിത ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കണമെന്നും അഭിഭാഷകൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്കായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട വാദങ്ങൾ

19. മറുവശത്ത്, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ നിലവിലെ അപ്പീലിനെ ശക്തമായി എതിർത്തു, ആക്ഷേപിത വിധി നൽകുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് നിയമപരമായ ഒരു പിഴവും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു.

20. പരേതനായ സമേസിംഗിന് (യഥാർത്ഥ വാദി) ഭൂവുടമ-വാടകക്കാരൻ ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാൻ ആദ്യ ഘട്ട വ്യവഹാരത്തിൽ മതിയായ സമയവും അവസരങ്ങളും വാടക കൺട്രോളർ നൽകിയതായി അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, സമേ സിംഗ് കോടതിയിൽ ഹാജരാകുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു, മാത്രമല്ല ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു തെളിവും നൽകുകയും ചെയ്തില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി തള്ളിയ റെന്റ് കൺട്രോളറുടെ നടപടി ന്യായീകരിക്കപ്പെട്ടത്.

21. ആദ്യ ഘട്ട വ്യവഹാരത്തിൽ റെന്റ് കൺട്രോളർ പാസാക്കിയ 27.01.1998 ലെ ഉത്തരവ് സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 ലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് കീഴിലാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി ശരിയായി നിരീക്ഷിച്ചുവെന്നും അതിനാൽ, യഥാർത്ഥ പരാതിക്കാരനായ സമേ സിംഗിന് ഭൂവുടമ ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന കണ്ടെത്തൽ മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്ന് പറയാമെന്നും വിദഗ്ധ അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നു. അത്തരമൊരു കണ്ടെത്തൽ രേഖയിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ, സമേ സിംഗിന്റെ പിൻഗാമികളാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന അപ്പീൽവാദികൾക്ക് അതേ കാരണത്താൽ ഒരു പുതിയ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി നൽകാൻ കഴിയില്ലെന്നും റെസ്

ജൂഡിക്കേറ്റയുടെ തത്വങ്ങളാൽ ഇത് തടയപ്പെട്ടുമെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11(ഡി)-യിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം കൂടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജിയുടെ വാദം ഹൈക്കോടതി ശരിയായി നിരസിച്ചുവെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

22. ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ തന്റെ വാദങ്ങൾക്കായി ഇനിപ്പറയുന്ന മുൻ കാല വിധികളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു:-

1. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. നനക് സിംഗ്, എഐആർ 1968 എസ്സി 1370 : (1968) 2 SCR 887

2. സത്യന ഘോഷാൽ & അദേർസ്. v. ശ്രീമതി ദേവരാജിൻ ദേവി & അനദർ., എഐആർ 1960 എസ്സി 941 : (1960) 3 എസ്സിആർ 590

3. ഹർ ദയാൽ v. റാം ഭലാം, എഐആർ (31) 1944 ഔധ് 39

4. നില v. പുന്നൻ, എഐആർ 1936 ലാഹോർ 385

5. ഗോവിന്ദോസ് കൃഷ്ണദാസ് v. രാജ ഓഫ് കർവെത്നഗർ & അനദർ, എഐആർ 1929 മദ്രാസ് 404

6. ഓം പ്രകാശ് ഗുപ്ത v. രത്തൻ സിംഗ്, (1964) 1 എസ്സിആർ 259

7. ഭലാബ്ചന്ദ് ഛോട്ടാൽ പരീഖ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഗുജറാത്ത്, എഐആർ 1965 എസ്സി 1153

<u>വിശകലനം</u>

23. ഈ കോടതി കക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകർ ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ കേൾക്കുകയും രേഖകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ കൂടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ തത്വങ്ങളാൽ തടയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ കൂടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി നിരസിച്ച ഹൈക്കോടതി നടപടി ന്യായീകരിക്കാവുന്നതാണോ എന്നതാണ് ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയിൽ വരുന്ന ഒരേയൊരു ചോദ്യം.

24. സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 ഇപ്രകാരമാണ്:-

"11. **ഹർജി നിരസിക്കൽ** - ഇനിപ്പറയുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഹർജി നിരസിക്കപ്പെടും:-

(എ) അത് ഒരു വ്യവഹാര കാരണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

(ബി) ആവശ്യപ്പെടുന്ന നിവൃത്തിയുടെ മൂല്യനിർണയം കുറവായാണ് നടത്തിയിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, ആ മൂല്യനിർണ്ണയം ശരിയാക്കാൻ കോടതി ഒരു നിശ്ചിത സമയം അനുവദിക്കുകയും അതിനുള്ളിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ വാദി വീഴ്ച വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു;

(സി) ആവശ്യപ്പെടുന്ന നിവൃത്തികൾ ശരിയായി മൂല്യനിർണയം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഹർജിയുടെ പേപ്പറിൽ വേണ്ടത്ര സ്റ്റാമ്പ് ചെയ്തിട്ടില്ല, കോടതി നിശ്ചയിച്ച സമയത്തിനുള്ളിൽ ആവശ്യമായ സ്റ്റാമ്പ് പേപ്പർ വിതരണം ചെയ്യാൻ കോടതി ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ ഹർജിക്കാരൻ പരാജയപ്പെടുന്നു;

(ഡി) ഹർജിയിലെ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്ന കേസ് ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരം വിലക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്

(ഇ) ഡ്യൂപ്ലിക്കേറ്റ് ഫയൽ ചെയ്തിട്ടില്ല;

(എഫ്) ചട്ടം 9 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുന്നതിൽ ഹർജിക്കാരൻ വീഴ്ച വരുത്തി

എന്നിരിക്കെ, കോടതി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്തിനുള്ളിൽ മൂല്യനിർണ്ണയം ശരിയാക്കുന്നതിനോ ആവശ്യമായ സ്റ്റാമ്പ് പേപ്പർ നൽകുന്നതിനോ അസാധാരണമായ എന്തെങ്കിലും കാരണം മൂലം ഹർജിക്കാരന് സാധിച്ചില്ലെന്നും അത്തരം സമയം നീട്ടാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നത് ഹർജിക്കാരനോടുള്ള കടുത്ത അനീതിക്ക് കാരണമാകുമെന്നും രേഖപ്പെടുത്തേണ്ട കാരണങ്ങളാൽ കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ മാത്രം മൂല്യനിർണ്ണയം തിരുത്തുന്നതിനോ ആവശ്യമായ സ്റ്റാമ്പ് പേപ്പർ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനോ അത്തരം സമയം നീട്ടിനൽകാം."

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

25. സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 (ഡി) പ്രകാരം "ഹർജിയിലെ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്ന കേസ് ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരം തടയപ്പെടുന്നതാണ്" എങ്കിൽ ഹർജി നിരസിക്കപ്പെടണം. അതിനാൽ, ഏതെങ്കിലും നിയമം കേസ് തടയുന്നുണ്ടോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നതിന്, ഹർജിയിലെ പ്രസ്താവനയെയാണ് വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടത്. അത്തരമൊരു അപേക്ഷയിൽ തീരുമാനമെടുക്കുമ്പോൾ കോടതി ഹർജിയിലെ പ്രസ്താവനകൾക്ക് മാത്രമേ അർഹമായ പരിഗണന നൽകാവൂ. ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരം കേസ് തടയേണ്ടതാണോ എന്ന് ഹർജിയിലെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് നിർണ്ണയിക്കണം, കൂടാതെ കേസിലെ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന ഉൾപ്പെടെ മറ്റേതെങ്കിലും വിവരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ പ്രശ്നം തീരുമാനിക്കാൻ കഴിയില്ല. സിപിസി-യുടെ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 (ഡി) വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചുള്ള കീഴ്വഴക്കങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ നിർവചിക്കുന്ന സിപിസിയുടെ വകുപ്പ് 11 പരാമർശിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു, അത് ഇപ്രകാരമാണ്:-

"11. റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ: മുന്നിലുള്ള കേസ് അല്ലെങ്കിൽ കേസിലെ വിഷയം പരിഗണിക്കുന്നതിന് പ്രാപ്തമായ ഒരു കോടതിക്കു മുന്നിൽ, ഈ കേസിലെ അതേ കക്ഷികൾ തമ്മിൽ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ മുൻഗാമികളായിരുന്നുവെന്ന് അവർ അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ ഒരാൾ അവകാശപ്പെടുന്ന കക്ഷികൾ തമ്മിൽ, ഇതേ ശീർഷകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മുൻ കേസിലെ പ്രശ്നത്തിൽ നേരിട്ടും ഗണ്യമായും

ഉന്നയിച്ചിരുന്ന വിഷയം തന്നെയാണ് തുടർന്നുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ കേസിൽ അല്ലെങ്കിൽ പ്രശ്നത്തിൽ നേരിട്ടും ഗണ്യമായും ഉന്നയിക്കുന്നതെങ്കിൽ, മുൻ കേസിൽ അത്തരം കോടതി വാദം കേൾക്കുകയും അന്തിമമായി തീരുമാനം എടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഒരു കോടതിയും യാതൊരു കേസും വിചാരണ ചെയ്യാൻ പാടില്ല. "

26. സിപിസി വകുപ്പ് 11 അത്തരത്തിലാണ് റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റയുടെ നിയമം വിശദീകരിക്കുന്നത്: കേസിൽ ഉന്നയിക്കുന്ന പ്രശ്നത്തിൽ നേരിട്ട് ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായ വിഷയം ഒരു 'മുൻ കേസിൽ' നേരിട്ടോ അല്ലാതെയോ കേൾക്കുകയും തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണെങ്കിൽ ഒരു കേസും കോടതി വിചാരണക്കെടുക്കാൻ പാടില്ല. അതിനാൽ, കേസിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്ന അതേ പ്രശ്നം (ഹർജിയിൽ ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്നത്) മുൻ ഹർജിയിലൂടെ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കപ്പെട്ടതാകണം എന്നതാണ് റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരം ഹർജി നിരസിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കാരണമായി ഇവിടെ റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റയെ കണക്കാക്കാമോ എന്നതു പരിധോധിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റയുടെ കാര്യത്തിൽ ഈ കോടതി സ്വീകരിച്ച മുൻകാല നിലപാടുകൾ പരാമർശിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. *വി.രാജേശ്വരി v. ടി.സി. ശരവണബാവ*, (2004) 1 എസ്സിസി 551 കേസിലെ രണ്ടംഗ ബെഞ്ചിന് വേണ്ടി സംസാരിച്ച ജസ്റ്റിസ് ആർ.സി. ലഹോട്ടി (അന്നത്തെ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ്) റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ വാദത്തെ കുറിച്ചും ആ വാദം തെളിയിക്കാൻ ആവശ്യമായ സവിശേഷകളെ കുറിച്ചും ചർച്ച ചെയ്തിരുന്നു. റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ വാദത്തിൽ തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കുമ്പോൾ, 'മുൻ കേസി'ലെ വാദങ്ങൾ, പ്രശ്നങ്ങൾ, വിധിന്യായം എന്നിവയുടെ പകർപ്പുകൾ പരിശോധിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു:

"11. തുടർന്നുള്ള കേസ് പരിഗണിക്കുന്ന കോടതിയുടെ അധികാരപരിധിയുടെ വേരുകള റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റയുടെ തത്വം അറുത്തുമാറ്റുന്നില്ല. വ്യവഹാരത്തിന് അന്തിമരൂപം ലഭിക്കണമെന്നും ഒരേ കാരണത്താൽ ആരെയും രണ്ടുതവണ വിഷമിപ്പിക്കരുതെന്നുമുള്ള പൊതുനയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ചട്ടമാണിത്, അതായത്, ഒരു വിധിന്യായത്തിലൂടെ അന്തിമമായ നിലപാട് തിരുത്തുന്നതിനെ തടയുന്ന എസ്തോപ്പൽ ചട്ടം.

x x x x

13. ഈ വാദം ഉന്നയിച്ചാൽ മാത്രം പോരാ, മുമ്പത്തെ കേസിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട വാദങ്ങൾ പ്രശ്നങ്ങൾ, വിധിന്യായം എന്നിവയുടെ പകർപ്പുകൾ ഹാജരാക്കി അത് തെളിയിക്കുകയും വേണം. ഒരു പ്രത്യേക കേസിൽ, മുമ്പത്തെ കേസിലെ വിധിയുടെ പകർപ്പ് മാത്രമേ റെസ്ജൂഡിക്കേറ്റയ്ക്ക് തെളിവായി ഫയൽ ചെയ്യുന്നുള്ളൂവെങ്കിലും, ആ വിധിന്യായത്തിൽ സമഗ്രമായ അല്ലെങ്കിൽ ആവശ്യമായ വിശദാംശങ്ങളും വാദങ്ങളുടെ പ്രസ്താവനയും കേസിലെ പ്രശ്നങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ മതിയായ തെളിവായി എടുക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, മുൻ ഹർജിയിലെ വാദങ്ങളിൽ നിന്ന് അതിൽ

കക്ഷികളുടെ കേസ് എന്തായിരുന്നുവെന്ന് നിർണ്ണയിക്കുകയും, തുടർന്ന് റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റയായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിധിയിലൂടെ എന്താണ് തീരുമാനിച്ചതെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റയുടെ പ്രശ്നം തീരുമാനിക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാന മാർഗമെന്ന് *സയ്യിദ് മുഹമ്മദ് സാലി ലബ്ബായി v. മുഹമ്മദ്. ഹനീഫ* [(1976) 4 എസ്സിസി 780] കേസിൽ കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. വാദങ്ങളിൽ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങളുടെ സംഗ്രഹം വിധിന്യായത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം വാദങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഊഹിക്കുന്നത് അപകടകരമാണ്. *ഗുർബക്ഷ് സിംഗ് v. ഭ്രലാൽ* (എ.ഐ.ആർ 1964 എസ്.സി 1810: (1964) 7 എസ്സിആർ 831) കേസിലെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് സിവിൽ പ്രൊസീജർ കോഡിലെ ഉത്തരവ് 2 ചട്ടം 2 പ്രകാരമുള്ള എസ്തോപ്പലിന്റെ വാദത്തെയും റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ വാദത്തെയും തുല്യമായി പരിഗണിച്ചു, തടസം സൃഷ്ടിക്കുന്നതായി പറയപ്പെടുന്ന മുൻ കേസിലെ ഹർജിയുടെ തെളിവ് ഇവ തെളിയിക്കുന്നതിന് രേഖയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. <u>രണ്ട് കേസുകളിലെയും വ്യവഹാര കാരണത്തിന്റെ ഐഡന്റിറ്റിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് ഈ വാദം. അതിനാൽ, മുൻ കേസിലെ വ്യവഹാര കാരണം ഇതുതന്നെയായിരുന്നുവെന്ന് തടസവാദം ഉന്നയിക്കുന്ന പ്രതിഭാഗം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതുണ്ട്.</u> കേവലം ഊഹാപോഹങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ മുൻ അപേക്ഷകളിൽ പറഞ്ഞ വസ്തുതകൾ എന്താണെന്ന് ഊഹിക്കുന്നതിലൂടെയോ അത്തരം വാദങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുക്കരുത്. മുൻ ഹർജിയിലെ വിഷയങ്ങൾ എന്താണെന്നും എന്താണ് കേൾക്കുകയും തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തതെന്നും നിർണ്ണയിക്കാതെ റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ അപേക്ഷയിൽ തീരുമാനമെടുക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് *കാളി കൃഷ്ണ ടാഗോർ v. സെക്രട്ടറി ഓഫ് സ്റ്റേറ്റ് ഫോർ ഇന്ത്യ ഇൻ കൗൺസിൽ* [(1887-88) 15 ഐഎ 186: ഐഎൽആർ 16 കൽ 173] കേസിൽ പ്രിവി കൗൺസിലിലെ ന്യായാധിപൻമാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. മുൻ ഹർജിയിലെ വാദമുഖങ്ങൾ, പ്രശ്നങ്ങൾ, വിധി എന്നിവ പരിശോധിച്ചാൽ മാത്രമേ ഇവ കണ്ടെത്താൻ കഴിയൂ എന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല."

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

27. തുടർന്നുള്ള കേസ് പരിഗണിക്കുന്ന കോടതിയുടെ അധികാരപരിധിയുടെ അടിത്തറയെ റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ തത്വം ബാധിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് *വി. രാജേശ്വരിയുടെ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചത്. വ്യവഹാരത്തിന് അന്തിമരൂപം കൈവരിക്കപ്പെടണം എന്ന പൊതുനയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു എസ്തോപ്പൽ ചട്ടമാണിത്. ചില വസ്തുതകളുടെ തെളിവിനെയും തുടർന്ന് അത്തരത്തിൽ കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതകളിൽ നിയമം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ സ്ഥാപിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, വാദമുഖങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും, പ്രശ്നം രൂപപ്പെടുത്തുകയും വിചാരണ ചെയ്യുകയും ചെയ്തതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുമാണ് ഈ വിശ്വാസം രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടത്.

28. ഹർജി നിരസിക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനമോ കാരണമോ ആയി ഇവിടെ റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റയെ കാണാനാകുമോ എന്ന ചോദ്യം പരിഹരിക്കുന്നതിന് ഈ ഘട്ടത്തിൽ മുൻകാല വിധിന്യായങ്ങളെ പരാമർശിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. *കമല & അദേർസ് v. കെ.ടി.ഈശ്വര സാ,* (2008) 12 എസ്സിസി 661 കേസിൽ, ഭാഗംവെക്കലിനായുള്ള ഒരു ഹർജി നിരസിക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ വിചാരണ ജഡ്ജി അനുവദിക്കുകയും ഇത് ഹൈക്കോടതി ശരിവക്കുകയും ചെയ്തു. സിപിസി-യുടെ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11(ഡി)-യുടെ പരിധി പരിശോധിച്ച് പ്രസ്തുത കേസിലെ രണ്ടംഗ ബെഞ്ചിന് വേണ്ടി സംസാരിച്ച ജസ്റ്റിസ് എസ് ബി സിൻഹ ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"21. കോഡിന്റെ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 (ഡി) പരിമിതമായ പ്രയോഗം മാത്രമുള്ളതാണ്. ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരം കേസ് വിലക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോയെന്ന് വ്യക്തമാകണം. ഹർജിയിൽ നടത്തിയ പരാമർശങ്ങളിൽ നിന്ന് അത്തരമൊരു നിഗമനത്തിലെത്തണം. ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 ലെ വ്യത്യസ്ത വ്യവസ്ഥകളെ കൂട്ടിക്കുഴയ്ക്കരുത്. അതിന്റെ വിവിധ ഉപഖണ്ഡങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കിയ ഒന്നിലധികം കാരണങ്ങളാൽ ഹർജി നിരസിക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ ഒരു പ്രത്യേക കേസിൽ സമർപ്പിക്കാമെങ്കിലും, അതിനുള്ള വ്യക്തമായ കണ്ടെത്തലിൽ എത്തിച്ചേർന്നാൽ മാത്രമേ അത് അനുവദിക്കാനാകൂ. കോഡിലെ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 ലെ ഖണ്ഡം (ഡി) പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് പ്രസക്തമായിട്ടുള്ളത് ഹർജിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളാണ്. ആ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി, അതിൽ കൂട്ടലോ കുറയ്ക്കലോ നടത്താൻ പാടില്ല. കേസ് പരിഗണിക്കുന്നതിന് കോടതിക്കുള്ള അധികാരപരിധിയുടെ അഭാവം വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിലും കോഡിലെ വ്യത്യസ്ത വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരവും ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയും. കോഡിന്റെ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 അത്തരത്തിലൊന്നാണ്, ഉത്തരവ് 14 ചട്ടം 2 മറ്റൊന്നാണ്.

22. കോഡിന്റെ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 (ഡി) പ്രയോഗിക്കുന്നതിനായി, ഒരു തെളിവുകളും പരിശോധിക്കാൻ കഴിയില്ല. കക്ഷികൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടാകാനിടയുള്ള വിഷയത്തിന്റെ അർഹത സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നങ്ങൾ ആ ഘട്ടത്തിൽ കോടതിയുടെ പരിഗണനയിൽ വരില്ല. കക്ഷികൾക്കിടയിലെ ഒരു വിഷയവും പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് കീഴിലുള്ള ഒരു ഉത്തരവിന്റെ വിഷയമാകരുത്."

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

കോടതി തുടർന്നു പറഞ്ഞു:-

"23. റെഡ് ജൂഡിക്കേറ്റ തത്വങ്ങൾ ബാധകമാണെങ്കിൽ, തുടർന്നുള്ള കേസിനെ കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 12 തടയുന്നു. നിയമത്തിന്റെയും വസ്തുതയുടെയും സമ്മിശ്രമായ ചോദ്യത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിന് ഹർജി മാത്രമല്ല, മറ്റ് തെളിവുകളും മുമ്പത്തെ ഹർജിയിൽ പാസാക്കിയ ഉത്തരവും പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ഹർജിയിലെ

പ്രശ്നം മുമ്പത്തെ കേസിൽ പ്രാഥമിക പ്രശ്നമായോ അന്തിമ വാദം കേൾക്കലിലോ ഉൾപ്പെടത്തിയിരിക്കാം, എന്നാൽ ആ ഘട്ടത്തിൽ അത് നിർണയിക്കാൻ സാധിച്ചിരിക്കില്ല.

24. ഹർജിയിൽ പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ള വാദമുഖങ്ങൾ ഒരു വ്യവഹാര കാരണവും വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ല എന്ന് പറയുന്നതും, അവ ഒരു വ്യവഹാര കാരണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും അത് ഒരു നിയമപ്രകാരം തടയപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്ന് പറയുന്നതും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ കാര്യങ്ങളാണ്.

25. ഈ കോടതിയും വിവിധ ഹൈക്കോടതികളും ഇക്കാര്യത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള വിധികൾ ഒരുപോലെ ഉള്ളവയല്ല. എന്നാൽ, ആ ഘട്ടത്തിൽ കോടതി ഏതെങ്കിലും തെളിവ് പരിഗണിക്കുകയോ വസ്തുതാപരവും നിയമപരവുമായ തർക്കവിഷയത്തിലേക്ക് കടക്കുകയോ ചെയ്യരുത് എന്നതാണ് അവയിൽ നിന്നെല്ലാം മനസിലാക്കിയെടുക്കാവുന്ന പൊതുവായ തത്വം. ഹർജിയിലെ വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി ഏതെങ്കിലും നിയമത്താൽ തടയപ്പെട്ടുന്നതായി കണ്ടെത്തിയാൽ, ഹർജി നിരസിക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ പരിഗണിക്കണം."

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

29. മേൽപ്പറഞ്ഞ വീക്ഷണം ഈ കോടതിയുടെ നിരവധി തീരുമാനങ്ങളിൽ സുസ്ഥിരമായി പിന്തുടരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. *ചർച്ച് ഓഫ് ക്രൈസ്റ്റ് ചാരിറ്റബിൾ ട്രസ്റ്റ് & എഡ്യൂക്കേഷണൽ ചാരിറ്റബിൾ സൊസൈറ്റി v. പൊന്നിയമ്മൻ എഡ്യൂക്കേഷണൽ ട്രസ്റ്റ്,* (2012) 8 എസ്സിസി 706 ൽ, ജസ്റ്റിസ് പി സദാശിവം (അന്ന് പഠിച്ച ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് എന്ന നിലയിൽ) രണ്ടംഗ ബെഞ്ചിന് വേണ്ടി സംസാരിച്ച് ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"10. [...] ഹർജിയിൽ വ്യവഹാര കാരണം വെളിപ്പെടുത്താത്തത്, ആവശ്യപ്പെടുന്ന നിവൃത്തിയുടെ മൂല്യം ഉള്ളതിലും കുറവായി കണക്കാക്കുന്നതും കോടതി അനുവദിച്ച സമയത്തിനുള്ളിൽ അത് തിരുത്താത്തതും, വേണ്ടത്ര സ്റ്റാമ്പ് ഇല്ലാത്തതും കോടതി നിശ്ചയിച്ച സമയത്തിനുള്ളിൽ അത് തിരുത്താത്തതും, ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരമുള്ള വിലക്ക്, ആവശ്യമായ പകർപ്പുകൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിലെ വീഴ്ച, ചട്ടം 9 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുന്നതിൽ വാദി പരാജയപ്പെടുന്നത് തുടങ്ങിയ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഹർജി നിരസിക്കുകയല്ലാതെ കോടതിക്ക് മറ്റ് മാർഗമില്ലെന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞവയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥ വായിച്ചാൽ, കോഡിലെ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഫയൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പോ പ്രതികൾക്ക് സമൻസ് നൽകിയതിന് ശേഷമോ അല്ലെങ്കിൽ വിചാരണ അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പോ ഹർജിയുടെ ഏത് ഘട്ടത്തിലും ഏത് സമയത്തും പ്രയോഗിക്കാമെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

11. സലീം ഭായ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര [(2003) 1 എസ്സിസി 557] കേസിൽ ഈ കോടതി ഈ നിലപാട് വിശദീകരിച്ചു, അതിൽ കോഡിന്റെ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11

പരിഗണിക്കുമ്പോൾ താഴെ പറയുന്നതു പ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു: (എസ്സിസി പേജ് 560, ഖണ്ഡിക 9)

> "9. സിപിസി ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 പരിശോധിച്ചാൽ, അതിനു കീഴിലെ ഒരു അപേക്ഷയിൽ ഒരു തീരുമാനം എടുക്കുന്നതിന് പരിശോധിക്കേണ്ട പ്രസക്തമായ വസ്തുത എന്നത് ഹർജിയിലെ വാദങ്ങളാണ് എന്ന് വ്യക്തമാകും. കേസിന്റെ ഏത് ഘട്ടത്തിലും – കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പോ വിചാരണ അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പോ പ്രതിക്ക് സമൻസ് നൽകിയ ശേഷമോ– ഏത് സമയത്തും വിചാരണ കോടതിക്ക് സിപിസി ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയും. സിപിസി ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 ലെ (എ), (ഡി) ഖണ്ഡങ്ങൾ പ്രകാരം ഒരു അപേക്ഷ തീരുമാനിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഹർജിയിലെ പരാമർശങ്ങളാണ് പ്രസക്തമായത്, രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ പ്രതി ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ ആ ഘട്ടത്തിൽ തികച്ചും അപ്രസക്തമായിരിക്കും. അതിനാൽ, ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 സിപിസി പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന ഫയൽ ചെയ്യാൻ നിർദേശിക്കുന്നത്, വിചാരണ കോടതി അധികാരപരിധി പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെ ബാധിക്കുന്ന നടപടിക്രമത്തിലെ പാളിച്ചയാണെന്ന് പറയാതിരിക്കാനാകില്ല."

ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 പരിഗണിക്കുന്നതിന്, കോടതി ഹർജിയിലെ വാദമുഖങ്ങൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നതും കേസിന്റെ ഏത് ഘട്ടത്തിലും വിചാരണക്കോടതിക്ക് ഈ അധികാര പരിധി പ്രയോഗിക്കാം എന്നതും വ്യക്തമാണ്. രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിലെ പരാമർശങ്ങൾ അപ്രധാനമാണെന്നും ഹർജിയിലെ പരാമർശങ്ങൾ / വാദങ്ങൾ പരിശോധിക്കേണ്ടത് കോടതിയുടെ കടമയാണെന്നും വ്യക്തമാണ്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അത്തരമൊരു അപേക്ഷ തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ പരിശോധിക്കേണ്ടത് ഹർജിയിലെ പരാമർശങ്ങളാണ്. ആ ഘട്ടത്തിൽ, രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ എതിർകക്ഷി ഉന്നയിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ തികച്ചും അപ്രസക്തമാണ്. മാത്രമല്ല, ഇക്കാര്യം ഹർജിയിലെ വാദങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ തീരുമാനിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. ഈ തത്വങ്ങൾ *റാപ്റ്റകോസ് ബ്രെറ്റ് & കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് v. ഗണേഷ് പ്രോപ്പർട്ടി* [(1998) 7 എസ്സിസി 184], *മായർ (എച്ച്.കെ.) ലിമിറ്റഡ് v. വെസ്സൽ എം.വി.ഫോർച്യൂൺ എക്സ്പ്രസ്* [(2006) 3 എസ്.സി.സി 100] എന്നിവയിൽ ആവർത്തിച്ചുറപ്പിച്ചുണ്ട്."

30. *സൗമിത്ര കുമാർ സെൻ v. ശ്യാമൽ കുമാർ സെൻ,* (2018) 5 എസ്സിസി 644 കേസിലും, റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റയുടെ വിലക്കുണ്ട് എന്നതിനാൽ ഹർജി നിരസിക്കണം എന്നാവശ്യപ്പെട്ട് സിപിസി ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരം ഒരു അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വിചാരണക്കോടതി അപേക്ഷ തള്ളുകയും വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധി പുനരവലോകനത്തിൽ ഹൈക്കോടതി ശരിവെക്കുകയും

ചെയ്യ. ഹൈക്കോടതി വിധി ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് ഈ കോടതിക്കു വേണ്ടി ജസ്റ്റിസ് എ.കെ. സിക്രി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:

"9. ഒന്നാമതായി, സ്ഥിരവും നിർബന്ധിതവുമായ നിരോധന ഉത്തരവ് തേടിക്കൊണ്ടുള്ള ഹർജി മറ്റൊരു വ്യവഹാര കാരണം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെന്ന് കാണാൻ കഴിയും. അതേസമയം, അത്തരമൊരു കേസ് കൊണ്ടുവരാനുള്ള തന്റെ അവകാശം സ്ഥാപിക്കാൻ ഹർജിക്കാരന് സാധിക്കുമെങ്കിൽ മാത്രമേ അത്തരം നിവൃത്തി വിചാരണക്കോടതിക്ക് പരിഗണിക്കാൻ കഴിയൂ. രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ അപ്പീൽവാദി ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ ശരിയാണെങ്കിൽ, അത്തരമൊരു കേസ് അതുപോലെ നിലനിർത്താനാകില്ല.

പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനത്തിൽ നിന്ന് തന്റെ വിഹിതം എടുത്തുകൊണ്ട് ഒന്നാം എതിർകക്ഷി - വാദി വളരെ മുമ്പുതന്നെ വിരമിച്ചുവെന്നും അപ്പീൽവാദിക്ക് (അല്ലെങ്കിൽ അപ്പീൽവാദിക്കും രണ്ടാം എതിർകക്ഷിക്കും) എം/എസ് സെൻ ഇൻഡസ്ട്രീസിന്റെ കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ അർഹതയുണ്ടെന്നും മുമ്പത്തെ 2 സ്യൂട്ടുകളിലൂടെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നുമാണ് അപ്പീൽവാദി പറയുന്നത്. <u>എന്നിരുന്നാലും,ഹൈക്കോടതി ശരിയായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ ഈ ഘട്ടത്തിൽ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിലെ പ്രതിരോധം കണക്കിലെടുക്കാൻ കഴിയില്ല.</u> ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 സിപിസി പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ തീരുമാനിക്കുന്നതിന് കോടതി ഹർജിയിലെ പ്രസ്താവനകൾ മാത്രം പരിശോധിച്ചാൽ മതി. തനിക്കെതിരായി വിധി പറഞ്ഞ, 2008 ലെ സ്യൂട്ട് നമ്പർ 268-നെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദാംശങ്ങൾ വാദി സമർത്ഥമായി തയ്യാറാക്കിയ പരാതിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയിരിക്കാം. വിധി അന്തിമമാക്കപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞ, 1995-ലെ 103-ാം നമ്പർ സ്യൂട്ടിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും ഒഴിഞ്ഞുമാറി. അങ്ങനെ, അപ്പീൽവാദി ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ ആത്യന്തികമായി ശരിയാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ, വാദി-ഒന്നാം എതിർകക്ഷി വസ്തുതകൾ മറച്ചുവെച്ചതിലും വിശദാംശങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിയതിലും കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കാണാം. എന്നിരുന്നാലും, നിയമത്തിന്റെ സ്ഥാപിത തത്വങ്ങൾ അനുസരിച്ച്, സിപിസി ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അത്തരമൊരു പ്രതിരോധം പരിശോധിക്കാൻ കഴിയില്ല."

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

കമല കേസ് (മേൽ പരാമർശം) പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി തുടർന്ന് ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:-

"12. ... ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഫയൽ ചെയ്ത രണ്ട് മുൻകേസുകളെക്കുറിച്ചും അതിൽ അദ്ദേഹം പരാജയപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചും അപ്പീൽവാദി പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതൊക്കെ ജൂഡീഷ്യൽ രേഖകളാണ്. മുമ്പത്തെ രണ്ട് കേസുകളിലെ അപേക്ഷകളുടെ

സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ പകർപ്പുകളും ആ നടപടികളിൽ കോടതികൾ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധികളുടെ പകർപ്പുകളും ഫയൽ ചെയ്തുകൊണ്ട് അപ്പീൽവാദിക്ക് തന്റെ വാദങ്ങളുടെ കൃത്യത എളുപ്പത്തിൽ തെളിയിക്കാൻ കഴിയും. വാസ്തവത്തിൽ, സിവിൽ ജഡ്ജി (ജൂനിയർ ഡിവിഷൻ) പുറപ്പെടുവിച്ച 31-3-1997 ലെ വിധിന്യായത്തിലും ഡിക്രിയിലും പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവുകളുടെ പകർപ്പുകൾ, സിവിൽ ജഡ്ജി (ജൂനിയർ ഡിവിഷൻ) പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് ശരിവച്ചുകൊണ്ട് സിവിൽ ജഡ്ജി (സീനിയർ ഡിവിഷൻ) പുറപ്പെടുവിച്ച 31-3-1998 ലെ വിധിന്യായത്തിന്റെ പകർപ്പ്, അതുപോലെ 2008-ലെ സ്യൂട്ട് നമ്പർ 268-ൽ ജൂനിയർ ഡിവിഷൻ സിവിൽ ജഡ്ജി 31-7-2014 ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയുടെയും ഉത്തരവിന്റെയും പകർപ്പ് എന്നിവ അപ്പീൽവാദി രേഖയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. കക്ഷികൾ തമ്മിൽ ഒപ്പിട്ട ധാരണാപത്രം അനുസരിച്ച് ഒന്നാം എതിർകക്ഷി 2,00,000 രൂപ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതിനാൽ പ്രസ്തുത ഹർജി എസ്തോപ്പൽ, എടുത്തുമാറ്റൽ, അനുമതി എന്നിവയുടെ തത്വങ്ങളാൽ തടയപ്പെടുന്നുവെന്നും ആദ്യ കേസിലെ വിധി പ്രഖ്യാപിക്കവെ വിചാരണ കോടതി വ്യക്തമായ കണ്ടെത്തൽ നൽകി. ഇതുപോലുള്ള ഒരു കേസിൽ,അപ്പീൽവാദി സിപിസി ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 നെ ആശ്രയിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ലെങ്കിലും, വിചാരണക്കോടതിക്ക് പ്രശ്നങ്ങൾ ഫ്രെയിം ചെയ്ത ശേഷം കേസിന്റെ നിലനിൽപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ പരിഗണിക്കുകയും ആദ്യം തന്നെ അതിൽ തീരുമാനമെടുക്കുകയും ചെയ്യാം. അപ്പീൽവാദി സമർപ്പിച്ച വാദങ്ങൾ ശരിയാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ, അപ്പീൽവാദിയെയും കക്ഷികളെയും ദീർഘകാല നടപടികളുടെ അനാവശ്യ ബുദ്ധിമുട്ടിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയും."

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

31. സിപിസി ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരം പ്രതി വിചാരണ കോടതിയിൽ അപേക്ഷ നൽകിയ ഒരു കേസാണ് *സൗമിത്ര കുമാർ സെന്നിന്റെ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിലും ഈ കോടതി പരിഗണിച്ചത്. താഴെപ്പറയുന്ന കോടതികൾ അത്തരമൊരു അപേക്ഷ നിരസിച്ചതിനെ തുടർന്നാണ് പ്രതി ഈ കോടതിയെ സമീപിച്ചത്. ഈ വിഷയത്തിലെ വിവിധ വിധിന്യായങ്ങൾ പരാമർശിച്ച ഈ കോടതി കീഴ്കോടതികളുടെ ഉത്തരവുകൾ ശരിവക്കുകയും, രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ അപ്പീൽവാദി ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ ശരിയാണെങ്കിൽ കേസ് നിലനിൽക്കില്ലെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ ഘട്ടത്തിൽ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിലെ പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ പ്രതിരോധം പരിശോധിക്കാൻ കഴിയില്ലാ എന്നതാണ് ഈ കോടതിയുടെ ശരിയായ നിലപാട്. സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ തീരുമാനിക്കുന്നതിന് കോടതി ഹർജിയാണ് പരിശോധിക്കേണ്ടത്.

32. അപ്പീൽവാദി "ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11-നെ ആശ്രയിക്കുന്നത്" ഉചിതമല്ലെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ട കോടതി, പ്രശ്നങ്ങൾ ഫ്രെയിം ചെയ്ത ശേഷം വിചാരണ കോടതിക്ക് കേസിന്റെ നിലനിൽപ്പുമായി

ബന്ധപ്പെട്ട പ്രശ്നങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കാമെന്നും അവ ആദ്യം തീരുമാനിക്കാമെന്നും നിരീക്ഷിച്ചു. നീണ്ട നടപടികൾ ഒഴിവാക്കാൻ അപ്പീൽവാദിയെ ഈ നടപടി സഹായിക്കുമെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

33. സിപിസി-യുടെ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 (ഡി) പ്രകാരം ഒരു അപേക്ഷയിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശ തത്വങ്ങളെ മുകളിൽ പരാമർശിച്ച വിധിന്യായങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ സംഗ്രഹിക്കാം:-

(i) ഏതെങ്കിലും നിയമത്താൽ കേസ് വിലക്കപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്ന കാരണത്താൽ ഒരു ഹർജി നിരസിക്കുന്നതിന്, ഹർജിയിലെ പരാമർശങ്ങൾ മാത്രമേ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുള്ളൂ.

(2) അപേക്ഷയുടെ അർഹത തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ ഹർജിയിലെ എതിർകക്ഷി ഉന്നയിച്ച പ്രതിരോധം പരിഗണിക്കരുത്;

(3) ഒരു കേസ് റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ പ്രകാരം തടയപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന്, (i) 'മുൻ കേസ്' തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കണം (ii) തുടർന്നുള്ള ഹർജിയിൽ ഉന്നയിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ മുൻ ഹർജിയിലും നേരിട്ടുള്ളതോ ഗണ്യമായതോ ആയ പ്രശ്നങ്ങളാകണം; (iii) മുൻ കേസ് ഇതേ കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ളതും അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് അവകാശവാദമുള്ള കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ളതും കടാതെ ഇതേ ശീർഷകത്തിനു കീഴിലുള്ളതുമായ വ്യവഹാരവും ആകണം; (iv) ഈ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ന്യായവിചാരം നടക്കുകയും തുടർന്നുള്ള ഹർജികൾ പരിഗണിക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള ഒരു കോടതി അന്തിമമായി തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു;

(4) റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റയുടെ അപേക്ഷയിൽ തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കുന്നതിന് 'മുൻ ഹർജി'യിലെ അപേക്ഷകൾ, പ്രശ്നങ്ങൾ, തീരുമാനം എന്നിവ പരിഗണിക്കേണ്ടതിനാൽ, അത്തരമൊരു അപേക്ഷ ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 (ഡി) യുടെ പരിധിക്കപ്പുറമായിരിക്കും, അവിടെ ഹർജിയിലെ പ്രസ്താവനകൾ മാത്രമേ പരിശോധിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. (കാണുക: *ശ്രീഹരി ഹനുമന്തദാസ് തോട്ടാല V. ഹേമന്ത് വിത്തൽ കാമത്ത്,* (2021) 9 എസ്സിസി 99)

34. സിപിസിയുടെ വകുപ്പ് 11 പ്രകാരമുള്ള, റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റയുടെ പൊതു തത്വത്തിൽ വിധിന്യായത്തിന്റെ തീർച്ചയെ സംബന്ധിച്ച ചട്ടങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ ബാധകമാകണമെങ്കിൽ, തുടർന്നുള്ള ഹർജിയിൽ നേരിട്ടും ഗണ്യമായും ഉന്നയിക്കുന്ന വിഷയം മുൻഹർജിയിൽ നേരിട്ടും ഗണ്യമായും ഉന്നയിച്ച അതേ വിഷയമായിരിക്കണം. കൂടാതെ, മുൻഹർജി മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിധി പറയുകയും ആ വിധി അന്തിമത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകണം. അധികാരപരിധിയുടെ അഭാവം, വാദി ഹാജരാകുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയത്, വേണ്ടതായ ഒരാളെ കക്ഷി ചേർക്കാതിരിക്കുകയോ ഒരാളെ തെറ്റായി കക്ഷിചേർക്കുകയോ സ്വതന്ത്രവും വേറിട്ടതുമായ വിഷയങ്ങളെയും കക്ഷികളെയും കാരണങ്ങളെയും അനുചിതമായി കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത്, കേസ് മോശമായി ഫ്രെയിം ചെയ്യുന്നത്, സാങ്കേതിക പിഴവ്, ഹർജിക്കാരന് അനുകൂലമായ ഉത്തരവ് നൽകുന്നതിന് നിയമപ്രകാരം ആവശ്യമായ പ്രോബേറ്റ് അല്ലെങ്കിൽ ലെറ്റർ ഓഫ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ അല്ലെങ്കിൽ പിന്തുടർച്ചാ സർട്ടിഫിക്കറ്റ്

ഹാജരാക്കുന്നതിൽ വാദിയുടെ ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന വീഴ്ച, ചെലവുകൾക്ക് സെക്യൂരിറ്റി നൽകുന്നതിലെ വീഴ്ച, അനുചിതമായ മൂല്യനിർണ്ണയം, തെറ്റായി കുറഞ്ഞ മൂല്യം കണക്കാക്കിയ ഒരു പരാതിക്ക് അധിക കോടതി ഫീസ് അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയതിന്, വ്യവഹാര കാരണത്തിന്റെ അഭാവം, ഹർജി അകാലത്തിൽ ഉള്ളതാണ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാരണങ്ങളാൽ വിചാരണക്കോടതി ആദ്യത്തെ ഹർജി തള്ളിക്കളയുകയും ആ തള്ളിക്കളയൽ അപ്പീലിൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുകയും (എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ) ചെയ്യുമ്പോൾ ആ തീരുമാനം മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല, തുടർന്നുള്ള ഒരു ഹർജിയിൽ റെഡ് ജൂഡിക്കേറ്റ ബാധകമാകില്ല.

35. നിലവിലെ കേസിൽ, കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജിയെ എതിർക്കാൻ റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ ഉന്നയിക്കുന്നതിന് പ്രതികൾക്കുള്ള കാരണം പരിശോധിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, നിരവധി വശങ്ങൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതായി ഉണ്ട്. മുമ്പത്തെ കേസിൽ ഗണ്യമായിരുന്ന അത്തരം പ്രശ്നത്തിന് സമാനമായ മറ്റ് ചോദ്യങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ ഉയർന്നുവരാം. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ സിപിസിയുടെ ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാനാവില്ല അതിനാൽ ഹർജി തള്ളിയതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റി.

36. സമേ സിംഗ് സമർപ്പിച്ച, 1996 ലെ 149-ാം നമ്പർ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർ ജി മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തള്ളിക്കളഞ്ഞതാണോ എന്നതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ കേസിൽ നാം തീരുമാനിക്കേണ്ട പ്രധാന ചോദ്യം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, കക്ഷികൾക്കിടയിലെ ഭൂവുടമ-വാടകക്കാരൻ ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ വാദിയായ സമേ സിംഗ് പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന്, 1996 ലെ 149-ാം നമ്പർ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി തള്ളിക്കളയുമ്പോൾ റെന്റ് കൺട്രോളർ രേഖപ്പെടുത്തിയതിനെ മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കണ്ടെത്തലായി കാണാനാകുമോ എന്നും അങ്ങനെയെങ്കിൽ 2001 ലെ 136-ാം നമ്പർ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ പ്രകാരം തടയപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നുമാണ് പരിശോധിക്കേണ്ടത്.

37. 1996 ലെ 149-ാം നമ്പർ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി സിപിസി ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം തള്ളിക്കളഞ്ഞതായി പറയാമെന്നും അതിനാൽ, ഭൂവുടമയും വാടകക്കാരനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് അതിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന കണ്ടെത്തൽ മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്നും അതിനാൽ തുടർന്നുള്ള നടപടികളിൽ ഇത് ബാധകമാണെന്നും ഹൈക്കോടതി നിലപാടെടുത്തു.

38. മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യം കണക്കിലെടുത്ത് നമുക്ക് സിപിസി ഉത്തരവ് 17 ചട്ടങ്ങൾ 2, 3 എന്നിവ പരിശോധിക്കാം:

"**ഉത്തരവ് 17 ചട്ടങ്ങൾ 2, 3:**

2. **നിശ്ചയിച്ച ദിവസം കക്ഷികൾ ഹാജരാകുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുമ്പോഴുള്ള നടപടിക്രമം**:- മാറ്റിവെച്ചതു പ്രകാരം ഹർജിയുടെ വാദം കേൾക്കൽ നടക്കേണ്ട ഏതെങ്കിലും ദിവസം, കക്ഷികളോ അവരിൽ ആരെങ്കിലുമോ ഹാജരാകുന്നതിൽ

പരാജയപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, കോടതിക്ക് ഉത്തരവ് 9 നിർദ്ദേശിച്ച ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ കേസ് തീർപ്പാക്കാനോ ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാനോ കഴിയും.

വിശദീകരണം-ഏതെങ്കിലും കക്ഷി നൽകേണ്ട തെളിവുകളോ തെളിവുകളുടെ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗമോ ഇതിനകം രേഖപ്പെടുത്തുകയും കേസിന്റെ വാദം കേൾക്കൽ മാറ്റിവച്ച ഏതെങ്കിലും ദിവസം അത്തരം കക്ഷി ഹാജരാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, കോടതിക്ക് അതിന്റെ വിവേചനാധികാരത്തിൽ, അത്തരം കക്ഷി ഹാജരായതുപോലെ കേസുമായി മുന്നോട്ട് പോകാം.

3. **തെളിവുകൾ മുതലായവ ഹാജരാക്കുന്നതിൽ ഏതെങ്കിലും കക്ഷി പരാജയപ്പെട്ടാലും കോടതിക്ക് മുന്നോട്ട് പോകാം.**- ഒരു കേസിലെ ഏതെങ്കിലും കക്ഷി കോടതി അനുവദിച്ച സമയത്തിനുള്ളിൽ തന്റെ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിലോ, സാക്ഷികളെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ കേസിന്റെ തുടർ പുരോഗതിക്ക് ആവശ്യമായ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിലോ വീഴ്ച വരുത്തുകയാണെങ്കിൽ , അത്തരം വീഴ്ച കണക്കിലെടുക്കാതെ കോടതിക്ക് ഇനിപ്പറയുന്ന നടപടികളെടുക്കാം.

(എ) കക്ഷികൾ ഹാജരാകുകയാണെങ്കിൽ, ഉടൻ തന്നെ കേസ് തീരുമാനിക്കുന്നതിലേക്ക് നീങ്ങാം; അഥവാ

(ബി) കക്ഷികൾ ഇല്ലെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ ആരെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിൽ, ചട്ടം 2 പ്രകാരം മുന്നോട്ട് പോകുക."

39. കേസിന്റെ വാദം കേൾക്കൽ മാറ്റിവയ്ക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ദിവസത്തിൽ കക്ഷികളോ അവരിൽ ആരെങ്കിലുമോ ഹാജരാകാതിരുന്നാൽ, കോടതിക്ക് ഉത്തരവ് 9 ൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ കേസ് തീർപ്പാക്കുന്നതിലേക്ക് നീങ്ങുകയോ ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുകയോ ചെയ്യാമെന്ന് സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 2 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു.

40. ഏതെങ്കിലും കക്ഷി നൽകേണ്ട തെളിവുകളോ തെളിവുകളുടെ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗമോ ഇതിനകം രേഖപ്പെടുത്തുകയും കേസിന്റെ വാദം കേൾക്കൽ മാറ്റിവച്ച ഏതെങ്കിലും ദിവസം അത്തരം കക്ഷി ഹാജരാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, കോടതിക്ക് അതിന്റെ വിവേചനാധികാരത്തിൽ, അത്തരം കക്ഷി ഹാജരായതുപോലെ കേസുമായി മുന്നോട്ട് പോകാമെന്ന് സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 2-ൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന വിശദീകരണത്തിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു.

41. എന്നിരുന്നാലും, കേസിലെ ഏതെങ്കിലും കക്ഷി കോടതി അനുവദിച്ച സമയത്തിനുള്ളിൽ തന്റെ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിലോ, സാക്ഷികളെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ കേസിന്റെ തുടർ പുരോഗതിക്ക് ആവശ്യമായ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിലോ വീഴ്ച

വരുത്തുകയാണെങ്കിൽ, അത്തരം വീഴ്ചകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും സിപിസിയുടെ 17-ാം ചട്ടം 3 പ്രകാരം കോടതിക്ക് ഇനിപ്പറയുന്ന നടപടികളിലേക്ക് നീങ്ങാം, അതായത് (എ) കക്ഷികൾ ഹാജരാകുകയാണെങ്കിൽ, ഉടൻ തന്നെ കേസ് തീരുമാനിക്കുന്നതിലേക്ക് നീങ്ങാം; അഥവാ (ബി) കക്ഷികൾ ഇല്ലെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ ആരെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിൽ, ചട്ടം 2 പ്രകാരം മുന്നോട്ട് പോകാം.

42. *ബി.ജാനകിരാമയ്യ ചെട്ടി v. എ.കെ.പാർത്ഥസാരഥി & അദേർസ്*(2003) 5 എസ്സിസി 641 കേസിൽ സിപിസി ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 2, ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 എന്നിവയുടെ വ്യാപ്തി ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് വന്നു. ബെഞ്ചിന് വേണ്ടി ജസ്റ്റിസ് അരിജിത് പസായത്ത് 7 മുതൽ 10 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:

> "7. കോടതി ആദ്യം തന്നെ ചട്ടം 2 ന്റെ വിശദീകരണത്തെ ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നതാണ് ഉത്തരവ് 9 പ്രകാരമുള്ള പ്രതിവിധി ലഭ്യമാണോ ഇല്ലയോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് കാണേണ്ടത്.
>
> 8. ഏതെങ്കിലും കക്ഷി തെളിവുകളുടെ ഗണ്യമായ ഭാഗം അതിനകം രേഖപ്പെടുത്തുകയും കേസ് പരിഗണിക്കുന്നതിനായി മാറ്റിവെക്കുന്ന ഒരു ദിവസത്തിലും അത്തരം കക്ഷി ഹാജരാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ കേസുമായി മുന്നോട്ട് പോകുന്നതിനുള്ള വിവേചനാധികാരം ഈ വിശദീകരണം കോടതിക്ക് നൽകുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥ തന്നെ വ്യക്തമാക്കുന്നതുപോലെ, കോടതിക്ക് നൽകിയ വിവേചനാധികാരം ഒരു പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിലാണ് പ്രയോഗിക്കേണ്ടത്. ഈ വ്യവസ്ഥ പ്രയോഗിക്കുന്നതിന്, ഇനിപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെടണം:
>
> (എ) ഏതെങ്കിലും കക്ഷിയുടെ തെളിവുകളുടെ ഗണ്യമായ ഭാഗം ഇതിനകം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്; (ബി) അത്തരം കക്ഷി ഏതെങ്കിലും ദിവസവും ഹാജരാകുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു; (സി) ഹർജി പരിഗണിക്കുന്നതിനായി മാറ്റിവെച്ചിരുന്ന ദിവസമായിരുന്നു അത്. കേസിന്റെ വാദം കേൾക്കൽ മാറ്റിവച്ച ഏതെങ്കിലും ദിവസം കക്ഷികളോ അവരിൽ ആരെങ്കിലുമോ ഹാജരാകാതിരിക്കുമ്പോൾ 9-ാം ഉത്തരവിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും രീതികൾ സ്വീകരിക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാനോ ചട്ടം 2 കോടതിയെ അനുവദിക്കുന്നു. ചട്ടത്തിനു കീഴിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള പൊതുവായ അധികാരത്തിനുള്ള ഒരു അപവാദം എന്ന നിലയിലാണ് വിശദീകരണം നൽകിയിട്ടുള്ളത്, നിർദ്ദിഷ്ട സാഹചര്യങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ ഇത് കോടതിക്ക് വിവേചനാധികാരം നൽകുന്നു. അതായത് ഏതെങ്കിലും കക്ഷിയുടെ തെളിവുകളോ തെളിവുകളുടെ ഗണ്യമായ ഭാഗമോ ഇതിനകം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും കേസ് പരിഗണിക്കുന്നത് മാറ്റിവച്ച തീയതിയിൽ അത്തരം കക്ഷി ഹാജരാകുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നതുമായ സാഹചര്യത്തിലാണ് ഇത് പ്രയോഗിക്കുക. വസ്തുതാപരമായ സാഹചര്യം അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, അത്തരമൊരു കക്ഷി ഹാജരായതായി കോടതിക്ക്

അതിന്റെ വിവേചനാധികാരത്തിൽ കണക്കാക്കാം. കേസ് വാദത്തിനായി വിളിക്കുമ്പോൾ ഒരു കക്ഷിയും ഹാജരായിട്ടില്ലായെങ്കിൽ ഹർജി തള്ളാൻ കോടതിക്ക് ഉത്തരവിടാമെന്ന് ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 3 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. ഹർജി തള്ളുന്നതിന് 2, 6, 8 ചട്ടങ്ങളിൽ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകളും നൽകിയിരിക്കുന്നു. ചട്ടം 6 ൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു സാഹചര്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഈ കോടതി പരിഗണിക്കുന്നത്. വിശദീകരണത്തിലെ നിർണായകമായ വാക്കുകൾ "കേസുമായി മുന്നോട്ട് പോകുക" എന്നതാണ്. അതിനാൽ ഈ വിശദീകരണം കോടതി ബാധകമാക്കിയിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നത് ഓരോ കേസിലെയും വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാണേണ്ടതുണ്ട്.

9. ഉത്തരവ് 9 നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന രീതികളിലൊന്ന് സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ബദലായി "ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന അത്തരം ഉത്തരവ് നൽകുക" എന്ന പദപ്രയോഗം ചട്ടം 2 ൽ, ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു കക്ഷി ഹാജരാകാത്തപ്പോൾ ചട്ടം 2 പ്രകാരം മുന്നോട്ട് പോകുക എന്നതാണ് ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 (ബി) പ്രകാരം, കോടതിക്ക് മുന്നിലുള്ള ഏക മാർഗം. ചട്ടം 2 ന്റെ വിശദീകരണം, ഒരു കക്ഷി ഹാജരാകാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ ചട്ടം 3 പ്രകാരം മുന്നോട്ട് പോകാൻ കോടതിക്ക് വിവേചനാധികാരം നൽകുന്നു. എന്നാൽ ഹാജരാകാത്ത കക്ഷി ഇതിനകം തെളിവുകളോ അതിന്റെ ഗണ്യമായ ഭാഗമോ നൽകിയാൽ മാത്രമേ അത്തരമൊരു മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയൂ. സ്ഥിതി അങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ, ചട്ടം 2 ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ മുന്നോട്ട് പോകുകയല്ലാതെ കോടതിക്ക് മറ്റ് മാർഗമില്ല. 2 ഉം 3 ഉം ചട്ടങ്ങൾ വ്യത്യസ്തവും വേറിട്ടതുമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യത്തിനായല്ലാതെ സാധാരണയായി ഒരു മാറ്റിവയ്ക്കൽ അനുവദിക്കുമ്പോൾ ചട്ടം 2 ബാധകമാണ്. മറുവശത്ത്, ചട്ടത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലൊന്നിനായി മാറ്റിവയ്ക്കൽ നൽകിയിരിക്കുന്നിടത്ത് ചട്ടം 3 പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നിർദ്ദിഷ്ട രീതികളിലൊന്ന് സ്വീകരിച്ച് കേസ് തീർപ്പാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചട്ടം 2 സംസാരിക്കുന്നു, എന്നാൽ ചട്ടം 3 കേസ് ഉടനടി തീരുമാനിക്കാൻ കോടതിയെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, രണ്ട് ചട്ടങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അടിസ്ഥാന വ്യത്യാസം ഇപ്രകാരമാണ്, ആദ്യത്തേതിൽ ഏതെങ്കിലും കക്ഷി ഹിയറിംഗിന് ഹാജരാകുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയ സാഹചര്യം കണക്കിലെടുക്കുന്നു, പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള വീഴ്ചകളിൽ ഒന്നോ അതിലധികമോ വീഴ്ചകൾ കക്ഷിയുടെ ഭാഗത്ത നിന്നുണ്ടാകുമ്പോഴാണ് ചട്ടം 3 പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ചട്ടം 2 ന്റെ വിശദീകരണം, ചട്ടം 3 എന്നിവയുടെ സംയോജിത ഫലം കോടതിക്ക് വിവേചനാധികാരം നൽകിയിട്ടുണ്ട് എന്നതാണ്. ഇത്തരത്തിൽ കൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന അധികാരം പ്രയോഗിക്കാവുന്നതാണ്, എന്നാലത് നിർബന്ധമല്ല. വിശദീകരണം ഒരു കൽപ്പിത വ്യവസ്ഥയുടെ സ്വഭാവത്തിലുള്ളതാണ്. ഹാജരാകാത്ത ഒരു കക്ഷിയുടെ സാന്നിധ്യം പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ കൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

10. വിശദീകരണത്തിലെ നിർണ്ണായക പദപ്രയോഗം "ഒരു കക്ഷിയുടെ തെളിവ് അല്ലെങ്കിൽ തെളിവിന്റെ ഗണ്യമായ ഭാഗം" എന്നതാണ്. ഈ നിയമനിർമ്മാണ

പദപ്രയോഗത്തിന് ഒരു നല്ല ഉദ്ദേശ്യമുണ്ട്. ഹാജരാകാത്ത കക്ഷിയുടെ നിലപാട് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനും കേസ് തീർപ്പാക്കുന്നതിനും രേഖയിലുള്ള തെളിവുകൾ പര്യാപ്തമാണെന്ന് ഇത് വ്യക്തമായി അർത്ഥമാക്കുന്നു. ഈ വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി, ഹാജരാകാത്ത കക്ഷിയുടെ സാന്നിധ്യം ഉള്ളതായി കോടതി കണക്കാക്കുന്നു. പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ സാഹചര്യം അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ വിശദീകരണം അനുസരിച്ച് കോടതിക്ക് കേസുമായി മുന്നോട്ട് പോകാം. അനിവാര്യമായ ഈ വശത്തെക്കുറിച്ച് ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെടണം. ലഭ്യമായ തെളിവുകളുടെ കാര്യത്തിൽ കോടതി അതിന്റെ സംതൃപ്തി രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. വിശദീകരണം ബാധകമാക്കുന്നതിന് തെളിവുകളുടെ ഗണ്യമായ ഭാഗം അല്ലെങ്കിൽ തെളിവുകൾ ലഭ്യമായിരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത മുന്നോട്ടുവെച്ചത് ഒരു ഉദ്ദേശ്യവുമില്ലാതെയാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. കേസ് തീർപ്പാക്കാൻ രേഖകളിലുള്ള തെളിവുകൾ പര്യാപ്തമാണെങ്കിൽ, കേസ് മാറ്റിവയ്ക്കുകയോ തീരുമാനം മാറ്റിവയ്ക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

43. *പ്രതിവാദി ഭയങ്കരം പിച്ചമ്മ v. കെ ശ്രീരാമുലു,* എഐആർ 1918 മദ് 143 (എഫ്ബി) കേസിൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഫുൾ ബെഞ്ച് നൽകിയ വിധിയും *മരിയുന്നിസ v. രാംകൽപ ഗോർസിൻ,* ഐഎൽആർ 34 കൽ 235 കേസിൽ കൽക്കട്ട ഹൈക്കോടതി നൽകിയ വിധിയും *ഗോപീ കിഷൻ v. രാമു,* എഐആർ 1964 രാജ് 147 കേസിനിടെ രാജസ്ഥാൻ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെയും *ശിദ്രമപ്പ ഇരപ്പ ശിവാംഗി v. ബസലിംഗപ്പ കൃഷ്ണപ കുംഭർ,* എഐആർ 1943 ബോം 321: 1943 എസ്സിസി ഓൺലൈൻ ബോം 16: ഐഎൽആർ 1944 ബോം 1 (എഫ്ബി) കേസിൽ ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെയും പരിഗണനയ്ക്ക് വന്നു.

44. ഗോപി കിഷൻ (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ രാജസ്ഥാൻ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഫുൾ ബെഞ്ച് ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു:-

"8. *പ്രതിവാദി ഭയങ്കരം പിച്ചമ്മ v. കാമിസെട്ടി ശ്രീരാമുലു,* എഐആർ 1918 മദ് 143 (എഫ്ബി) കേസിൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഫുൾ ബെഞ്ച് സിവിൽ പ്രോസീജർ കോഡിന്റെ ഉത്തരവ് 16 ലെ 2, 3 ചട്ടങ്ങൾ പരസ്പരം വേറിട്ടവയാണെന്ന് വിധിച്ചു. ചട്ടം 3 വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ നിലനിൽക്കുകയും ബാധകമാവുകയും ചെയ്താലും, ചട്ടം 2 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ നിറവേറ്റപ്പെടുന്നിടത്ത് ചട്ടം 2 ഉം ബാധകമാക്കണം. ഒരു കക്ഷി ഹാജരാകാതിരിക്കുകയും കോടതി അനുവദിച്ച സമയത്തിനുള്ളിൽ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിലോ ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിലോ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അത്തരം കക്ഷിയുടെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ അവർ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിലോ നിർദിഷ്ട പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിലോ വീഴ്ച വരുത്തിയതായി കോടതി അനുമാനിക്കുന്നത് നീതികരിക്കാവുന്നതല്ലെന്ന ചിന്തയാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട ന്യായാധിപൻ

മാരെ ഈ വീക്ഷണത്തിലേക്ക് നയിച്ചത്. കേസിന്റെ പുരോഗതിയെ സഹായിക്കുന്ന തരത്തിൽ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിലോ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിലോ പരാജയപ്പെട്ടതിന്റെ വിശദീകരണം നൽകാൻ അവിടെ കക്ഷിക്ക് അവസരം ലഭിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ കേവലം അസാന്നിധ്യം മാത്രം ഉള്ളതായി കണക്കാക്കി സിവിൽ പ്രൊസീജർ കോഡിലെ ഉത്തരവ് XVII റൂൾ 2 പ്രകാരം കോടതി മുന്നോട്ട് പോകണമെന്ന് ബെഞ്ച് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എന്നിരുന്നാലും, മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഈ ഫുൾ ബെഞ്ചിലെ അംഗമായിരുന്ന ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് വാലിസ്, 2 ഉം 3 ഉം ചട്ടങ്ങൾ പരസ്പരം വേറിട്ടതല്ലാ എന്ന വ്യത്യസ്തമായ കാഴ്ചപ്പാട് പ്രകടിപ്പിച്ചു. *പ്രതിവാദിയുടെ കേസിൽ* എഐആർ 1918 മദ് 143(2) (എഫ്.ബി) മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി സ്വീകരിച്ച കാഴ്ചപ്പാട് *എം.അഗയ്യ v. മുഹമ്മദ് അബ്ദുൾ കരീം*, എഐആർ 1961 ആന്ധ് ഖണ്ഡിക 201 ൽ ആന്ധ്രാപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഫുള് ബെഞ്ച് സ്വീകരിച്ചു. വിപരീതമായ നിലപാട് സ്വീകരിച്ച മറ്റ് ഹൈക്കോടതികളുടെ തീരുമാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആന്ധ്രാപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതി പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല. *മാ ഹില നൃൺ v. മാ അയേ മിന്റ് എഐആർ* 1937 രംഗ് 437-ൽ റംഗൂൺ ഹൈക്കോടതി, *ഭീരാജ് ജത്തൽ v. ജനാർദ്ദൻ നഗോറാവു* എഐആർ 1933 നാഗ് 370 കേസിൽ നാഗ്പൂർ ഹൈക്കോടതി, *ഹഷ്മത് റായ് v. ലാൽ ചന്ദ്,* എഐആർ 1952 ഭോപ്പാൽ 43 കേസിൽ ഭോപ്പാലിലെ ജൂഡീഷ്യൽ കമ്മീഷണറുടെ കോടതി എന്നിവ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ അതേ കാഴ്ചപ്പാടാണ് സ്വീകരിച്ചത്.

9. 1908 ലെ സിവിൽ പ്രൊസീജർ കോഡിലെ ഉത്തരവ് 17 ന കീഴിൽ വരുന്ന 2, 3 ചട്ടങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായി, 1882 ലെ സിവിൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിൽ യഥാക്രമം ഉണ്ടായിരുന്ന 157, 158 വകുപ്പുകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കൈകാര്യം ചെയ്ത *മരിയുന്നിസ v. രാംകൽപ ഗോർസിൻ*, ഐഎൽആർ 34 കൽ 235 കേസിൽ കൽക്കട്ട ഹൈക്കോടതി മറ്റൊരു കാഴ്ചപ്പാട് മുന്നോട്ടുവെച്ചു. ഉത്തരവ് 17 ന കീഴിലെ ചട്ടം 3 ന് അനുസൃതമായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന 158-ാം വകുപ്പ് പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് മെറ്റീരിയലുകളുടെ നിലനിൽപ്പ് അനിവാര്യമായിരുന്നു എന്ന് പ്രസ്തുത കേസിൽ നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. കേസിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുകയും നിരവധി തവണ മാറ്റിവെക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം 1905 മാർച്ച് 10-ന് ഈ കേസ് പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു. സാക്ഷികളെ ഹാജരാക്കുന്നതിനായി വാദി ആവശ്യപ്പെടുകയും അതിന് അനുമതി നേടുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിലും വിചാരണയ്ക്കായി നിശ്ചയിച്ച തീയതിയിൽ, അവർ ഹാജരാകാത്തതിനാൽ അവരിൽ ഒരാൾക്ക് അറസ്റ്റ് വാറണ്ട് പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്ന് വാദി അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഈ അപേക്ഷ നിരസിക്കപ്പെട്ടു. കേസിൽ തുടർന്ന് ഹാജരാകുന്നതിന് തനിക്ക് നിർദ്ദേശങ്ങളൊന്നുമില്ലെന്ന് വാദിയുടെ പ്ലീഡർ കോടതിയെ അറിയിക്കുകയും പ്രോസിക്യൂഷന്റെ അഭാവത്തിൽ കീഴ് ജഡ്ജി കേസ് തള്ളുകയും ചെയ്തു. വകുപ്പ് 102 (ഉത്തരവ് 9 റൂൾ 8) പ്രകാരം കേസ് പിരിച്ചുവിട്ട ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് വാദി അപേക്ഷ നൽകിയപ്പോൾ, വകുപ്പ്102 പ്രകാരമല്ല, മറിച്ച് വകുപ്പ് 158 (ഓർഡർ XVII റൂൾ 3) പ്രകാരമാണ് കേസ് തള്ളിയതെന്നും അതിനാൽ കേസ്

പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിലൂടെയല്ലാ മറിച്ച് പുനരവലോകനത്തിലൂടെയാണ് വാദി പരിഹാരം തേടേണ്ടെന്നും പ്രതി പ്രാഥമിക എതിർപ്പ് ഉന്നയിച്ചു. ഒടുവിൽ വാദി ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകി. അതിൽ ജഡ്ജിമാർ ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

> "വകുപ്പ് 157 ന്റെ വ്യാപ്തി വകുപ്പ് 158 ൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണെന്നത് വ്യക്തമാണ്. ഹർജിയുടെ തീരുമാനത്തിലേക്ക് നീങ്ങുന്നത് സാധ്യമായ തരത്തിലുള്ള മെറ്റീരിയലുകൾ കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ ഉള്ളപ്പോഴാണ് 158-ാം വകുപ്പ് ഒരു കേസിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാനാകുന്നത്, ... ഒരു കക്ഷിയോട് നിർദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിൽ ആ കക്ഷി വീഴ്ച വരുത്തുന്നുവെന്ന് കരുതുക, വാദിയാണ് അത്തരം വീഴ്ച വരുത്തുന്നതെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു മാത്രം വാദിയുടെ ഹർജി തള്ളിക്കളയാനാവില്ലാ, ഇനിയഥവാ പ്രതിയാണ് വീഴ്ച വരുത്തുന്നതെങ്കിലോ അതുകൊണ്ട് മാത്രം അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി വിധി നൽകാനാവില്ല. 'വീഴ്ച വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും' എന്ന വാക്കുകൾ വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, വീഴ്ച വരുത്തിയ സാഹചര്യത്തിലും കോടതിക്ക് മുന്നിലുള്ള രേഖകളിലെ വിവരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേസ് തീർപ്പാക്കുന്നതിലേക്ക് നീങ്ങണമെന്നതാണ്. മറുവശത്ത്, വകുപ്പ് 157 കേസ് തീർപ്പാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു, വസ്തുതാപരമായി അല്ലെങ്കിൽ മെറിറ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കാൻ കോടതിക്ക് മുന്നിൽ ഒരു മെറ്റീരിയലുകളും ഇല്ലാത്ത കേസുകളും നിസ്സംശയമായും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, 97, 98, 99 ഖണ്ഡം (എ), 102 വകുപ്പുകളിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുമ്പോഴുള്ള സാഹചര്യം. എന്നിരുന്നാലും വകുപ്പ് 100 ഖണ്ഡം (എ)-യിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ആകസ്മികത സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ മെറ്റീരിയലുകൾ ഉണ്ടാകും, മെറിറ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടാകും. ....."
>
> (ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)"

45. *ശിദ്രമപ്പ ഇരപ്പ ശിവാംഗിയുടെ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഫുൾ ബെഞ്ച് നൽകിയ വിധിയും നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം, അതിൽ ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:-

> "കക്ഷികൾ ഹാജരാകുന്നതിനെ കുറിച്ച് ഉത്തരവ് 3, ചട്ടം1 ൽ ഉള്ള പൊതുവായ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ഒരു കക്ഷിക്ക് നേരിട്ടോ, അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരാകുകയോ, അപേക്ഷിക്കുകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു അംഗീകൃത ഏജന്റ് അല്ലെങ്കിൽ പ്ലീഡർ മുഖേനയോ ഹാജരാകാം. ഇത് നിയമത്തിന്റെ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തമായ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് വിധേയമാണ്. അത്തരമൊരു പ്രകടമായ വ്യവസ്ഥ ഉത്തരവ് 5, ചട്ടം 1 ൽ ഉണ്ട്, ഒരു പ്രതി ഹാജരാകുന്ന രീതി (എ) നേരിട്ട്, അല്ലെങ്കിൽ (ബി) കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ ഗണ്യമായ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം നൽകാൻ കഴിവുള്ളതുമായ ഒരു പ്ലീഡർ വഴി

അല്ലെങ്കിൽ (സി) അത്തരം എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം നൽകാൻ കഴിവുള്ള ഒരാൾ ക്കൊപ്പം എത്തുന്ന ഒരു പ്ലീഡർ വഴി ആകണമെന്ന് അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരാളെ വിളിച്ചുവരുത്തേണ്ട രീതി വ്യക്തമാക്കുന്ന ആദ്യ ഷെഡ്യൂളിലെ അനുബന്ധം ബി-യിലെ 1, 2 ഫോമുകളിലും ഇതേ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, പ്രതി നേരിട്ട് ഹാജരാകാതിരിക്കുകയും അയാളുടെ പ്ലീഡറോട് നിർദ്ദേശം നൽകാൻ സാധിക്കുന്ന മറ്റാരും ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ പ്രതിക്ക് ഹാജരാകാൻ കഴിയുന്ന ഒരേയൊരു വഴി പ്ലീഡർ മുഖേനയാണ്, അദ്ദേഹത്തിന് ശരിയായ നിർദേശങ്ങൾ ലഭിച്ചിരിക്കണം, കൂടാതെ എല്ലാ പ്രസക്ത ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം നൽകാൻ അദ്ദേഹം പ്രാപ്തനായിരിക്കണം. അതായത്, വാദം കേൾക്കുന്ന ഏത് ദിവസവും പ്ലീഡർ കോടതിയിൽ ഹാജരായിട്ടുണ്ട് എങ്കിലും കേസുമായി എങ്ങനെ മുന്നോട്ട് പോകണമെന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചിട്ടില്ലായെങ്കിൽ പ്രതി ഹാജരായതായി കരുതാനാകില്ല. ഒരു പ്ലീഡറിന് കൃത്യമായ നിർദ്ദേശം നൽകിയിട്ടുണ്ടോ എന്നത് വസ്തുതാപരമായ ചോദ്യമാണ്, പക്ഷേ നിർദ്ദേശങ്ങളൊന്നുമില്ലെന്ന കാരണത്താൽ വിചാരണയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും തുടർന്ന് മാറ്റിവയ്ക്കാനുള്ള അപേക്ഷ നൽകിയ ശേഷമോ അല്ലാതെയോ കേസിൽ നിന്ന് പിന്മാറുകയും ചെയ്താൽ, പ്രതിക്കെതിരായ എല്ലാ തുടർ നടപടികളും എക്സ്- പാർട്ടെ ആയി അഥവാ മറുഭാഗം കേൾ ക്കാതെ മുന്നോട്ടുപോകും . അതിനുശേഷം കോടതി വാദിയോട് തെളിവ് കൊണ്ടുവരാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അനുകൂലമായി ഒരു ഉത്തരവ് പാസാക്കുകയും ചെയ്താൽ, അത് ഒരു എക്സ്-പാർട്ടെ ഉത്തരവായി കണക്കാക്കണം. ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 13 പ്രകാരം ഇത് റദ്ദാക്കാൻ അപേക്ഷിക്കാൻ പ്രതിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടാകും. ..."

46. ഉത്തരവ് 17 ലെ ചട്ടം 2 അല്ലെങ്കിൽ ചട്ടം 3 എപ്പോഴാണ് ബാധകമാകുകയെന്ന് ഗോപീ കിഷൻ (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ രാജസ്ഥാൻ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഫുൾ ബെഞ്ച് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തത്തിലൂടെ വിവരിച്ചു. ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെ പ്രസക്തമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ചുവടെ നൽകുന്നു:-

"18. ഒരു കക്ഷി ഹാജരാകാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ, ഉത്തരവ് 9 നിർദ്ദേശിച്ച ഏതെങ്കിലും രീതിയിൽ കേസ് തീർപ്പാക്കാനോ ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാനോ ചട്ടം 2 കോടതിക്ക് വിവേചനാധികാരം നൽകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിനോ കേസിന്റെ തുടർ പുരോഗതിക്ക് ആവശ്യമായ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി നിർവഹിക്കുന്നതിനോ വേണ്ടി കോടതി ഒരു കക്ഷിക്ക് സമയം അനുവദിക്കുകയും, അത്തരം കക്ഷി തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിനോ കോടതി അനുവദിച്ച പ്രവൃത്തി നിർവഹിക്കുന്നതിനോ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സാഹചര്യം ചട്ടം 3 വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു. അത്തരം വീഴ്ചകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഉടൻ തന്നെ കേസ് തീരുമാനിക്കുന്നതിലേക്ക് നീങ്ങാവുന്നതാണ്. തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിനോ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി നിർവഹിക്കുന്നതിനോ സമയം അനുവദിച്ച അത്തരം ഒരു കക്ഷി ഹാജരാകാതിരിക്കുക കൂടി ചെയ്താൽ അത് വ്യക്തമായും ഇരട്ട വീഴ്ചയാണ്. സമയം

അനുവദിച്ച കാര്യം നിർവഹിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിനു പുറമേ, ഹാജരാകുന്നതിലും പ്രസ്തുത കക്ഷി പരാജയപ്പെട്ടു. ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഈ ഇരട്ട വീഴ്ചയിലൂടെ കേസ് ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 ന്റെ പരിധിയിൽ നിന്ന് മാറ്റപ്പെടുന്നില്ല. 2 ഉം 3 ഉം ചട്ടങ്ങൾ പരസ്പരം വേറിട്ടവയാണെന്ന തരത്തിൽ മദ്രാസ് കേസിൽ ഫുൾ ബെഞ്ച് നൽകിയ വ്യാഖ്യാനത്തോട് യോജിക്കാൻ ഈ കോടതിക്ക് കഴിയില്ല. നിലവിലെ കേസിനെ പോലെ, തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ ഒരു കക്ഷിക്ക് സമയം അനുവദിക്കുകയും എന്നാൽ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിൽ മാത്രമല്ലാ ഹാജരാകുന്നതിൽ തന്നെ കക്ഷി പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന കേസുകളുണ്ടാകും, അത്തരമൊരു കേസിന് ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 ബാധകമല്ലെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല.

19. വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ കൽക്കട്ട ഹൈക്കോടതിയുടെ വീക്ഷണം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നിരവധി വിധിന്യായങ്ങളിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്, ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 പ്രകാരമുള്ള ഒരു കേസ് തീരുമാനിക്കുന്നതിന് മെറ്റീരിയലുകളുടെ നിലനിൽപ്പ് ആവശ്യമാണെന്നാണ്. ഈ ചട്ടത്തിന്റെ ഭാഷ, അതിന്റെ പ്രയോഗത്തിന് അനിവാര്യമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയായി മെറ്റീരിയലുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. 'തീരുമാനിക്കുക' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തീരുമാനിക്കുക എന്നതായി കണക്കിലെടുക്കുന്നതാണ് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഇത്തരമൊരു വ്യാഖ്യാനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നത്. സിവിൽ പ്രൊസീജർ കോഡിലെ ഉത്തരവ് 20 ചട്ടം 4 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമാകുന്നതിന് മെറ്റീരിയലുകൾ അനിവാര്യമാണെന്നും അപേക്ഷകളും പ്രശ്നങ്ങളും മാത്രമാണ് രേഖയിൽ ഉള്ളത് എന്നതിനാൽ പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം2 പ്രകാരമുള്ള ഒന്നായി കണക്കാക്കണമെന്നും രാംകരണിന്റെ കേസിൽ, (ഐഎൽആർ (1953) 3 രാജ് 798) ഈ കോടതിയിലെ ജഡ്ജിമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. മറുവശത്ത്, അമർസിംഗിന്റെ കേസിൽ (1953 രാജ് എൽഡബ്ല്യു 365), തന്റെ മേൽ ചുമത്തിയ കർത്തവ്യം നിറവേറ്റുന്നതിൽ വാദി പരാജയപ്പെട്ടാൽ വസ്തുതകൾ നിലവിലുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് പരിശോധിക്കാതെ കേസ് തള്ളിക്കളയണമെന്നതാണ് യുക്തിസഹമായ നിഗമനമെന്ന് ജഡ്ജിമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 ന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന് ആവശ്യമായ മെറ്റീരിയലിന്റെ കൃത്യമായ അളവ് സൂചിപ്പിക്കാൻ ഒരു വിധിന്യായത്തിലും ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. സാർവത്രികമായി പ്രയോഗിക്കാനാകുന്ന തരത്തിൽ അത്തരമൊരു നിഗമനം നടത്തുന്നത് ശ്രമകരമാണ്. നിയമങ്ങളുടെ വൈവിധ്യമാർന്ന സന്ദർഭങ്ങൾക്കും സങ്കീർണ്ണതകൾക്കും ചേരുന്ന വിധത്തിൽ സാർവത്രിക തത്വങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത് എളുപ്പമല്ലാത്ത ഒരു ദൗത്യമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, രാംകരണിന്റെ കേസായ ഐ എൽ ആർ (1953) 3 രാജ് 798 ൽ പറയുന്നതു പോലെ, മെറ്റീരിയിൽ എന്നതുകൊണ്ട് രേഖയിലെ 'തെളിവ്' എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിൽ ഉത്തരവ് XVII ചട്ടം 3 ന്റെ ബാധകതയെ പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നതാണ് അടുത്തതായി ഉയർന്നുവരുന്ന വ്യക്തമായ ചോദ്യം. പൊതുവായി ബാധകമാകുന്ന തരത്തിൽ അത്തരമൊരു നിർദ്ദേശം മുന്നോട്ടുവെക്കാൻ

പ്രയാസമാണ്. ഒരു കക്ഷി തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കേസിന്റെ പുരോഗതി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാനോ സമയം തേടുകയും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ കോടതി കേസ് തീരുമാനിക്കുന്നതുമായി മുന്നോട്ടുപോകണം എന്നതാണ് ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 ന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. തെളിവുകൾ ലഭിക്കാത്ത ഒരു കേസിലും ചട്ടം 3 ബാധകമല്ലാ എന്ന തരത്തിൽ ഒരു അനുപാതം മുന്നോട്ടുവെക്കുന്നത് പരിധിയിൽ കവിഞ്ഞതാകും എന്നതാണ് ഈ കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാട്. ഒരു കക്ഷിയുടെ വീഴ്ച കണക്കിലെടുക്കാതെ, കേസ് ഉടനടി തീർപ്പാക്കാൻ കഴിയുന്നതിന് സാധിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും രേഖകൾ കേസ് പരിഗണിക്കുന്ന കോടതിക്ക് മുന്നിലുണ്ടോ എന്നതായിരിക്കണം പരിശോധന. കക്ഷികളുടെ അഭ്യർത്ഥനകളും അതിൽ നിന്ന് ഫ്രെയിം ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും ചില കേസുകളിൽ ഒരു കോടതിയെ ഉടനടി തീരുമാനമെടുക്കാൻ പ്രാപ്തമാക്കിയേക്കാം. പ്രോമിസറി നോട്ട് സംബന്ധിച്ച ഒരു കേസിൽ അതിന്റെ നിർവഹണം പ്രതി നിരസിച്ചിട്ടില്ലെന്നും തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ സമയം വേണമെന്ന് പ്രതി വാദിക്കുന്നുവെന്നും കരുതുക. സമയം അനുവദിച്ചുവെങ്കിലും തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വീഴ്ച വരുത്തുന്നു. നെഗോഷ്യബിൾ ഇൻസ്ട്രുമെന്റ്സ് ആക്ടിലെ വകുപ്പ് 118 ൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിയമപരമായ അനുമാനം കണക്കിലെടുത്ത് ഇവിടെ ഹർജിയിൽ തീരുമാനമെടുക്കാൻ കഴിയില്ലേ? ഒരു സംഭാഷണത്തിൽ പ്രതി നിർവഹണം അഥവാ എക്സിക്യൂഷൻ നിഷേധിക്കുകയും വാദിക്ക് എക്സിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കാൻ സമയം അനുവദിക്കുകയും അയാൾ അതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് കരുതുക. തന്റെ മേൽ ചുമത്തിയ തെളിവുകളുടെ ഭാരം നിറവേറ്റുന്നതിൽ വാദി വരുത്തിയ വീഴ്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേസ് തീർപ്പാക്കാൻ കഴിയില്ലേ? ആദ്യത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ, പ്രോമിസറി നോട്ട് നടപ്പാക്കിയെന്നത് അംഗീകരിക്കുന്നത് തെളിവായി കണക്കാക്കാമെന്നും ചട്ടം 3 ന്റെ ബാധകത ആകർഷിക്കുന്നതിനുള്ള വിവരങ്ങൾ രേഖയിലുണ്ടെന്നും പറയാം. രണ്ടാമത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ എക്സിക്യൂഷൻ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലായെങ്കിലും വ്യക്തമായ തെളിവുകളൊന്നും രേഖയിലില്ലാ. പരാതിക്കാരൻ തന്റെ കടമ നിർവഹിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നു. ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 2 ൽ പറയുന്നതു പ്രകാരം, ഉത്തരവ് 9 ൽ പറയുന്ന രീതിയിൽ കേസ് തീർപ്പാക്കണമെന്ന് പറയാൻ കഴിയുമോ? അങ്ങനെ സാധിക്കാല്ലായെന്നത് വ്യക്തമാണ്, കാരണം ഉത്തരവ് 9 പ്രകാരം വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ഇവിടെ വിവരിച്ച ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽ ഉള്ളതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 2-ൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം കോടതിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാവുന്നതാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയുമോ? ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ, വാദിയുടെ അസാന്നിധ്യം പരിഗണിച്ച് കേസ് മാറ്റിവയ്ക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊരു ഉത്തരവും സാധ്യമാകില്ല. അതിനാൽ, അപേക്ഷകൾ കണക്കിലെടുത്ത് അവസരം നൽകിയിട്ടും തന്റെ മേൽ ചുമത്തിയ ഭാരം നിറവേറ്റുന്നതിൽ വാദി പരാജയപ്പെട്ടാൽ, വാദിയുടെ തെളിവുകൾക്കായി തുടർച്ചയായി കേസ് മാറ്റിവെക്കാനാകില്ല, ഏതെങ്കിലും ഘട്ടത്തിൽ തെളിവുകളുടെ അഭാവം അംഗീകരിച്ച്

കോടതി തീരുമാനിക്കേണ്ടിവരും. എതിർവാദങ്ങൾ ഉള്ളപ്പോൾ പോലും തെളിവുകൾ ലഭ്യമല്ലാത്ത വിഷയങ്ങൾ കേസിലുണ്ടാകും, അവയിലും ചിലപ്പോൾ മൊത്തം കേസിലും ചിലപ്പോൾ തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടി വരും. അതിനാൽ, ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മെറ്റീരിയലിന്റെ നിലനിൽപ്പ് എന്നതിന് തെളിവുകളുടെ നിലനിൽപ്പ് എന്ന അർത്ഥം നൽകാനാകില്ല. തങ്ങൾക്കു മുമ്പാകെയുള്ള മെറ്റീരിയലുകളിൽ തെളിവുകളുടെ അഭാവം ഉണ്ടെങ്കിൽ പോലും ഒരു കേസ് തീരുമാനിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 കേസിനെ നിയന്ത്രിക്കുമെന്ന് പറയാം. റെക്കോർഡിലുള്ള മെറ്റീരിയലിന് സാങ്കേതികമായ ഒരു അർത്ഥം നൽകുകയോ തെളിവുകളുമായി തുല്യമാക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഓരോ കേസിന്റെയും സാഹചര്യങ്ങൾ അനുസരിച്ചാണ് ഒരു കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കേണ്ടത്. കോടതിയാണ് അതിന്റെ വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കേണ്ടതും ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് അവ്യക്തതയില്ലാതെ സൂചിപ്പിക്കേണ്ടതും. വീഴ്ച വരുത്തുന്ന കക്ഷിക്ക് പിന്നീട് പരിഹാരങ്ങൾ തേടുന്നതിനുള്ള സാധ്യതയെ ചട്ടം 3 ന്റെ പ്രയോഗം പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നതും ഇത് കർശനമായ വ്യവസ്ഥയാണെന്നതും ശരിയാണ്, അതിനാൽ ഇത് ജാഗ്രതയോടെയും ജുഡീഷ്യൽ സംയമനത്തോടെയും പ്രയോഗിക്കണം. രാംകരണിന്റെ കേസ്, (ഐഎൽആർ (1953) 3 രാജ് 798) മേൽപ്പറഞ്ഞ പരിഷ്കരണത്തോടെ വായിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, അമർസിംഗിന്റെ കേസിൽ (1953 രാജ് എൽഡബ്ല്യു 365) സ്വീകരിച്ച ന്യായവാദത്തിന് ഒരു അപവാദവും നൽകാൻ കഴിയില്ല."

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

47. അതിനാൽ, അവസരം നൽകിയിട്ടും വാദി തന്റെ മേൽ ചുമത്തിയ ഭാരം ഈടാക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തെളിവുകൾക്കായി കേസ് അനന്തമായി മാറ്റിവയ്ക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും ഒരു ഘട്ടത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും ഘട്ടത്തിൽ കോടതി തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കണമെന്നും ഫുൾ ബെഞ്ച് നിലപാടെടുത്തു. മെറ്റീരിയലിന്റെ നിലനിൽപ്പ് എന്നതുകൊണ്ട് തെളിവുകളുടെ നിലനിൽപ്പ് അർത്ഥമാക്കുന്നില്ലെന്ന് ഫുൾ ബെഞ്ച് വ്യക്തമാക്കി. തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിലും കേസ് തീർപ്പാക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ സിപിസിയുടെ 17-ാം ചട്ടം 3 കേസിനെ നിയന്ത്രിക്കും.

48. രാജസ്ഥാൻ ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധി പ്രകാശ് ചന്ദർ മൻചന്ദ v. ജാനകി മൻചന്ദ, (1986) 4 എസ്സിസി 699 കേസിൽ ഈ കോടതി നൽകിയ തീരുമാനത്തിന് വിരുദ്ധമാണെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്, ആ കേസിൽ ഈ കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:-

"6. ...ഒരു കക്ഷി ഹാജരാകാത്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചട്ടം 2 പ്രകാരം മുന്നോട്ട് പോകുക എന്ന മാർഗം മാത്രമാണ് ഉത്തരവ് 17 (3) (ബി)-യിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നതുവ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ, പ്രതിയുടെ അഭാവത്തിൽ, ചട്ടം 2 പ്രകാരം മുന്നോട്ട്

പോകുകയല്ലാതെ കോടതിക്ക് മറ്റ് മാർഗമില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതുപോലെ തന്നെ ഏതെങ്കിലും കക്ഷി ഹാജരാകുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ, ഉത്തരവ് 9 പ്രകാരം നിർദ്ദേശിച്ച ഏതെങ്കിലും രീതിയിൽ കോടതി കേസ് തീർപ്പാക്കുന്നതിലേക്ക് നീങ്ങണമെന്ന് ചട്ടം 2 ലെ വാക്കുകളും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഒരു കക്ഷി ഇല്ലെങ്കിലും ചട്ടം 3 പ്രകാരം മുന്നോട്ട് പോകാൻ കോടതിക്ക് ചട്ടം 2 ലെ വിശദീകരണം വിവേചനാധികാരം നൽകുന്നുണ്ട്, എന്നാൽ ഹാജരാകാത്ത ഒരു കക്ഷി ചില തെളിവുകൾ നൽകുകയോ അവരുടെ തെളിവുകളുടെ ഗണ്യമായ ഭാഗം വിസ്തരിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്ത കേസുകളിലേക്ക് മാത്രമായി ആ വിവേചനാധികാരം പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, നിശ്ചയിച്ച തീയതിയിൽ ഒരു കക്ഷി ഹാജരാകാതിരിക്കുകയും ആ തീയതി വരെ ആ കക്ഷിയുടെ ഒരു തെളിവും വിസ്തരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, സിവിൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ ഉത്തരവ് 9 പ്രകാരം നിർദ്ദേശിച്ച ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 2 അനുസരിച്ച് വിഷയം തീർപ്പാക്കുകയല്ലാതെ കോടതിക്ക് മറ്റ് മാർഗമില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ സിവിൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ ഉത്തരവ് 17 ലെ ഭേദഗതിക്ക് ശേഷവും 2, 3 ചട്ടങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് ഒരു സംശയവും നിലനിൽക്കുന്നില്ലെന്നും അതിനാൽ ഒരു വിവാദത്തിനും സാധ്യതയില്ലെന്നും വ്യക്തമാണ്. ഈ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നോക്കുമ്പോൾ, 1985 ഒക്ടോബർ 30-ന് കേസ് വിളിച്ചപ്പോൾ പ്രതിക്ക് വേണ്ടി ആരും ഹാജരായിരുന്നില്ലാ എന്നതും, അന്നുവരെ വാദികളുടെ തെളിവുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പ്രതിയുടെ തെളിവുകളൊന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലായെന്നതും വ്യക്തമാണ്. ഈ തീയതിയിലോ കേസ് നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന മുൻ തീയതിയിലോ പ്രതിഭാഗം തെളിവുകൾ നൽകാൻ തുടങ്ങേണ്ടതായിരുന്നു. അതിനാൽ, വിചാരണക്കോടതി പ്രതിയുടെ കേസ് അവസാനിപ്പിച്ച 1985-ൽഒക്ടോബർ 30 വരെ പ്രതിഭാഗത്തിന്റേതായി ഒരു തെളിവും രേഖയിൽ ഇല്ലെന്നത് വ്യക്തമാണ്. ഈ വീക്ഷണത്തിൽ വിഷയം പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 2 ന്റെ വിശദീകരണം ഇവിടെ ഒട്ടും ബാധകമല്ല. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ, പ്രതി ഹാജരാകാതിരുന്നില്ലായെങ്കിൽ ഉത്തരവ് 9 ൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും രീതിയിൽ വിഷയം തീർപ്പാക്കാനാണ് ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 2 കോടതിയെ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളത്.

7. ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾക്ക് ബാധകമല്ലെന്നതും വ്യക്തമാണ്, പ്രതിയുടെ തെളിവുകൾ അവസാനിച്ച തീയതിയിൽ ആരും പ്രതിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായില്ല. ഈ വീക്ഷണത്തിൽ നോക്കിയാൽ, മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേസ് തീർപ്പാക്കുന്നതിലേക്ക് നീങ്ങിയയതിൽ കോടതിക്ക് തെറ്റ് പറ്റിയെന്ന് ആർക്കും തർക്കം ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയില്ല. പുനഃപരിശോധനാ അപേക്ഷയിൽ പോലും, ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പ് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഉത്തരവ് 17 ചട്ടങ്ങൾ 2, 3 എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള വിവാദത്തിലേക്ക് വിചാരണക്കോടതി കടക്കുകയും പുനഃപരിശോധനാ അപേക്ഷ നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഹൈക്കോടതിയും ഒറ്റവാക്കിൽ പടിക്കൽ വെച്ചതന്നെ അപ്പിൽ തള്ളി

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)"

49. പ്രകാശ് ചന്ദർ മഞ്ചന്ദ കേസിൽ (മേൽ) ഈ കോടതി വ്യക്തമാക്കിയ തത്വം അനുസരിച്ച്, തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിൽ പോലും ചട്ടം 3 പ്രകാരം മുന്നോട്ട് പോകണോ എന്നത് കോടതിയുടെ വിവേചനാധികാരത്തിനുള്ളിൽ വരുന്ന കാര്യമാണ്, എന്നാൽ മറ്റു കക്ഷി ചില തെളിവുകൾ നൽകുകയോ അവയുടെ ഗണ്യമായ ഭാഗം വിസ്തരിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്ത കേസുകളിൽ മാത്രമായി അത്തരം വിവേചനാധികാരം പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

50. ഈ കോടതി സ്ഥാപിച്ച ഈ തത്വം നിലവിലെ കേസുകളിലെ വസ്തുതകളിലേക്ക് പ്രയോഗിച്ച് നോക്കാം. നിലവിലെ കേസിൽ, ഭൂവുടമ ആദ്യത്തെ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി സമർപ്പിച്ച ശേഷം, എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ കക്ഷികൾ ക്കിടയിലെ ഭൂവുടമയും വാടകക്കാരനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നിഷേധിച്ചു. രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന റെക്കോഡിൽ വന്നതിനു ശേഷം വാദിയുടെ ഭാഗത്തു നിന്ന് കൂടുതൽ തെളിവുകളൊന്നും ഹാജരാക്കപ്പെട്ടില്ല. ഹർജിയിലെ വാദങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു വാദിയുടേതായി രേഖയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന രേഖപ്പെടുത്തിയ ശേഷം, ഭൂവുടമ-വാടകക്കാരൻ എന്ന ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നതായി സ്ഥാപിക്കുകയോ തെളിയിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടത് വാദിയുടെ കടമയാണെന്നും എന്നാൽ എന്തെങ്കിലും തെളിവ് ഹാജരാക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ ഹർജി തള്ളിക്കളയാൻ താൻ ബാധ്യസ്ഥനാണെന്നും അഡീഷണൽ വാടക കൺട്രോളർ നിലപാടെടുക്കുകയും ഹർജി അതുപ്രകാരം തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തു. അഡീഷണൽ റെന്റ് കൺട്രോളറുടെ ഈ ഉത്തരവിനെ സിപിസി ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 പ്രകാരമുള്ള ഒന്നായി ഹൈക്കോടതി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയോ കണക്കിലെടുക്കുകയോ ചെയ്തു, അതിനാൽ ഭൂവുടമ-വാടകക്കാരൻ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കണ്ടെത്തലുകൾ വസ്തുതാപരമായി നൽകിയതാണെന്ന് പറയാമെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിലയിരുത്തി.

51. അഡീഷണൽ റെന്റ് കൺട്രോളർ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് സിപിസിയുടെ 17-ാം ഉത്തരവിലെ ചട്ടം 3 പ്രകാരം അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ച് പാസാക്കിയ ഒന്നാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയുമെന്ന കാഴ്ചപ്പാട് സ്വീകരിച്ചതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റിയെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു.

52. ഒരു കക്ഷിയുടെ വീഴ്ചയുടെ പേരിൽ, ഒരു കേസ് മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തീരുമാനിക്കുന്നതിന് സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 പ്രകാരം കോടതികൾക്ക് നൽകുന്ന അധികാരം കടുത്ത അധികാരമാണ്, ഇത് പരാജയപ്പെട്ട കക്ഷിക്ക് ലഭിക്കേണ്ട നിവൃത്തിയുടെ സാധ്യതയെ ഗുരുതരമായി പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു. അസാധാരണമായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ വളരെ പരിമിതമായി മാത്രമേ ഇത് ഉപയോഗിക്കാവൂ. കേസിന്റെ പുരോഗതിക്ക് ആവശ്യമായ ഒന്നിനോടും സഹകരിക്കാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പില്ലാതെ, ഒരു കക്ഷി വെറുതേ സാന്നിധ്യം അറിയിക്കുന്നത്, വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേസ് തീരുമാനിക്കുന്നതിന് യാതൊരു സഹായവും നൽകുന്നില്ല, ഇത് അസാന്നിധ്യത്തേക്കാൾ മോശമാണ്. ഏതൊരു അടിയന്തര സാഹചര്യത്തിലും, യഥാക്രമം ചട്ടം 2 അല്ലെങ്കിൽ 3 അവലംബിക്കാനോ, വീഴ്ച വരുത്തിയെങ്കിലും പതിവ് രീതിയിൽ കേസ് തീരുമാനിക്കുന്നത് മാറ്റിവയ്ക്കാനോ കോടതിക്ക് വിവേചനാധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കും. യഥാക്രമം 2 ഉം

3 ഉം ചട്ടങ്ങൾ കോടതിയെ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ മാത്രമാണ്. മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേസ് തീർപ്പാക്കുന്നതിന്, ചട്ടം 3 ൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ മാത്രമായി പര്യാപ്തമല്ല. റെക്കോഡിലെ മെറ്റീരിയലുകളെ സാങ്കേതികമായി തെളിവായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു തീരുമാനം കൈക്കൊള്ളുന്നതിന് ചില മെറ്റീരിയലുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ചിലപ്പോൾ അത്തരം കേസുകളിൽ വാദമുഖങ്ങൾ, രേഖകൾ, തെളിവുകളുടെ ഭാരം എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കാം തീരുമാനം. എന്തായാലും, തീരുമാനം വീഴ്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉള്ളതാണോ അതോ മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉള്ളതാണോ എന്ന് വിധിയിൽ കോടതി സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും. ചട്ടം 3 അല്ലെങ്കിൽ ചട്ടം 2 ന്റെ വിശദീകരണത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന കേസുകളിൽ കേസിന്റെ യോഗ്യതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം തീരുമാനത്തിൽ എത്തുക എന്നത് കോടതിക്ക് മുന്നിലുള്ള ഒരേയൊരു സാധ്യതയല്ല. അത്തരമൊരു വ്യാഖ്യാനം നൽകുകയാണെങ്കിൽ അത്, സന്നിദ്ധനാകുകയും എന്നാൽ കേസുമായി മുന്നോട്ട് പോകാൻ കഴിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാളിനെ അപേക്ഷിച്ച് മനഃപൂർവ്വം സന്നിദ്ധനാകാത്ത ഒരാൾക്ക് അന്യായമായ മുൻഗണന നൽകുന്നതിന് തുല്യമാകും. 'ഹാജരാകൽ', 'സാന്നിദ്ധ്യം' എന്നിവയ്ക്ക് നന്നായി തിരിച്ചറിയപ്പെട്ട അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. കേസ് നടത്തിപ്പിനായി ശരിയായി അധികാരപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പ്ലീഡർ മുഖേനയോ നേരിട്ടോ ഉള്ള സാന്നിധ്യമാണ് അവ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. കേസ് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് വേണ്ടി ഹാജരാകുകയും എന്നാൽ ചട്ടം 2 ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന മൂന്ന് രീതികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ അല്ലെങ്കിൽ ചട്ടം 2 ന്റെ വിശദീകരണ പ്രകാരം വീഴ്ച വരുത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ചട്ടം 3 പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നത്. മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കോടതിക്ക് കേസ് തീരുമാനിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ചില മെറ്റീരിയിലുകൾ ഉള്ള കേസുകളാണ് അവ, അല്ലാതെ വീഴ്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം തീരുമാനം എടുക്കേണ്ട കേസുകളല്ല. യഥാക്രമം 2, 3 ചട്ടങ്ങളുടെ സംയോജിത വായനയിൽ നിന്നും വിശദീകരണത്തിൽ നിന്നും ഇത് വ്യക്തമാണ്. ഈ കേസിൽ, ഈ വ്യവസ്ഥകളൊന്നും ബാധകമായിട്ടില്ല, മുൻഹർജിയിലെ തീരുമാനം വീഴ്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമുള്ളതാണെന്ന്. അതിനാൽ ചട്ടം 2 മാത്രം ബാധകമാണ്. (കാണുക: *ആർ.രവീന്ദ്രൻ v.എം.രാജമാണിക്യം,* 2006 എസ്സിസി ഓൺലൈൻ മദ് 169)

53. ഈ വിധിന്യായത്തിന്റെ എട്ടാം ഖണ്ഡികയിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള 27.01.1998 ലെ റെന്റ് കൺട്രോളർ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിനും മറ്റൊരു വശമുണ്ട്. റെന്റ് കൺട്രോളർ പാസാക്കിയ ഉത്തരവ് ഒരിക്കൽ കൂടി സൂക്ഷ്മമായി വായിക്കാം. ഉത്തരവിന് രണ്ട് ഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ആദ്യ ഭാഗത്തിൽ, റെന്റ് കൺട്രോളർ പറയുന്നു വാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഹാജരായിട്ടുണ്ട്. അന്നേ ദിവസം ഒരു സാക്ഷിയും വന്നിട്ടില്ലെന്നും അവരെ വിളിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നും വാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഒരു പ്രസ്താവന നടത്തിയതായി തുടർന്ന് അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഒരു കാരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും കേസ് വീണ്ടും മാറ്റിവയ്ക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാ എന്നത് റെന്റ് കൺട്രോളർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. 09.09.1997 നും അതിനുശേഷം 01.11.1997 നുമായി വാദിക്ക് അവസാന അവസരം നൽകിയിരുന്നതായി പിന്നീട് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. എന്നാൽ സാക്ഷികളെ വിളിക്കാൻ വാദി

തയ്യാറായില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് ഒഴിപ്പിക്കൽ ഹർജിയിലെ നടപടികൾ വാടക കൺട്രോളർ അവസാനിപ്പിച്ചത്. 27.01.1998 ലെ ഉത്തരവിൽ റെന്റ് കൺട്രോളർ ഉപയോഗിച്ച കൃത്യമായ വാക്കുകൾ, "പിഇ അങ്ങനെ അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നതാണ്. ഉത്തരവിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ, ഭൂവുടമയും വാടകക്കാരനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം തർക്കത്തിലായതിനാലും അത്തരം ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് എന്തെങ്കിലും തെളിവും ഹാജരാക്കുന്നതിൽ വാദി പരാജയപ്പെട്ടതിനാലും, തെളിവുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനായി കേസ് കൂടുതൽ നീട്ടിവെക്കുന്നതിന് ഒരു കാരണവും കണ്ടെത്തിയില്ലെന്ന് ഉത്തരവിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗത്ത് റെന്റ് കൺട്രോളർ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, പരാതിക്കാരൻ തന്റെ കേസ് സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയാവുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം കൂടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി തള്ളി. അവസാനം, ഫയൽ അയക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിച്ചു.

54. കേസിൽ വാദം കേൾക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 17 ബാധകമായിരുന്നു. വിചാരണക്കായി മാറ്റിവെച്ച തീയതിയിൽ ഒരു കക്ഷി ഹാജരായില്ലെങ്കിൽ കോടതിക്ക് ഒന്നുകിൽ ഉത്തരവ് 9 പ്രകാരമോ അല്ലെങ്കിൽ ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും രീതിയിലോ പ്രവർത്തിക്കാമെന്ന് പ്രസ്തുത ഉത്തരവ് പറയുന്നു; ഒരു കക്ഷി ഹാജരായിട്ടും തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നില്ലായെങ്കിൽ, ആ തെളിവുകൾക്ക് കാത്തിരിക്കാതെ ഉടൻ തന്നെ കേസ് തീർപ്പാക്കും. കേസ് പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നോ ഇല്ലെന്നോ കോടതി വ്യക്തമാക്കുകയും അതിനനുസരിച്ച് ഉത്തരവ് പാസാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് അവസാനത്തെ കാര്യം

55. വീഴ്ച വരുത്തിയതിന്റെ പേരിൽ ഒരു കൂടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഹർജി നിരസിക്കപ്പെട്ടാൽ, അതേ വ്യവഹാര കാരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പുതിയ കേസ് ഫയൽ ചെയ്യുന്നത് തടയപ്പെടുമോ എന്നതാണ് ഇവിടെ പ്രസക്തമായ ചോദ്യം. ഇവിടെ മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വാക്കുകൾ തീർച്ചയായും യോഗ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ വീഴ്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ ആണ് പിരിച്ചുവിടൽ എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഉത്തരവ് 17 നു കീഴിൽ ഒരു കോടതി ഉത്തരവ് ഏതു തരത്തിലായിരിക്കും എന്ന തരത്തിൽ മാത്രമേ ഈ ഉത്തരവിനെ കണക്കിലെടുക്കാവൂ എന്നും മറ്റ് തരത്തിൽ സാധിക്കില്ലെന്നും ഈ കോടതി മുമ്പാകെ വാദിക്കപ്പെട്ടു. അത്തരം വാദത്തോട് ഈ കോടതിക്ക് മതിപ്പില്ല. വീഴ്ച വരുത്തിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതോ മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉള്ളതോ ആയ തള്ളിക്കളയൽ ആണെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഉത്തരവല്ലാ അത്, മാത്രമല്ല അതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ മറ്റൊന്നായി വ്യാഖ്യാമിക്കാനും കഴിയില്ല. നിയമപരമായ പദപ്രയോഗങ്ങളല്ല, സാധാരണ പദപ്രയോഗങ്ങളാണ് അതിലുള്ളത്; അതിന്റെ സാധാരണ അർത്ഥത്തിൽ നിന്ന് അതിനെ മാറ്റിനിർത്താനാകില്ല. വിചാരണ അവസാനിപ്പിച്ചുവെന്നും കേസ് തീർപ്പുകൽപ്പിക്കപ്പെടാത്ത ഒന്നായി കണക്കാക്കില്ലാ എന്നതാണ് അതിന്റെ സാധാരണ അർത്ഥം. കേസിന്റെ അന്തിമ തീർപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഉത്തരവായിരുന്നു എങ്കിൽ പിന്നീടുള്ള വിവരണം അനാവശ്യമായിരിക്കും. ഹർജിയുടെ അന്തിമ തീർപ്പായിട്ടല്ല ആ ഉത്തരവ് നൽകിയിട്ടുള്ളത്. അത്

നടപടികൾ നിർ ത്തിവെക്കുക എന്നതല്ലാതെ കൂടുതലൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 8, ഉത്തരവ് 17 ചട്ടം 3 എന്നിവയുടെ അർത്ഥത്തിൽ ഇത് കേസിന്റെ അന്തിമ തീരുമാനമല്ല.

56. തൽഫലമായി, അപ്പീൽ വിജയിക്കുകയും ഇതിനാൽ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ, ആക്ഷേപിത വിധിയും ഉത്തരവും തള്ളിക്കളയുന്നു. രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. ഒന്നാമതായി, തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാത്ത കേസിലെ റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ തത്വത്തിന്റെ ബാധകതയെക്കുറിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ കേസിലെ മറ്റേതെങ്കിലും വിഷയത്തെ കുറിച്ചോ ഈ കോടതി ഒരു അഭിപ്രായവും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. രണ്ടാമതായി, ഈ വിധിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒന്നും അത്തരമൊരു പ്രശ്നം പ്രാഥമിക പ്രശ്നമായി തീരുമാനിക്കാൻ കോടതിയോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ബന്ധപ്പെട്ട പ്രതികളെ തടയില്ല. അത്തരമൊരു അപേക്ഷ അതിന്റെ മെറിറ്റുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തീരുമാനിക്കപ്പെടും, അതിനെക്കുറിച്ചും ഈ കോടതി അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല. കേസ് പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ചു.

57. ചെലവ് സംബന്ധിച്ച് ഒരു ഉത്തരവും ഉണ്ടായിരിക്കില്ല.

58. തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാത്ത അപേക്ഷകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതും തീർപ്പാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു.